

El Rec Clar 44

Parlem de... Quarta campanya d'excavacions al Castell
Parlem amb... Enric Llinàs Mollera

Gener

2009

REVISTA DE VIDRERES

TAULA DE SERVEIS

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca Joan Rigau	972 85 12 85
Centre Cívic Francesc Llobet	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14

..... web: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddgi.es

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
Farmàcia Adzet	972 87 56 66
Farmàcia Moré	972 85 05 75

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
Renfe	902 240 202

ALTRES SERVEIS

Funerària La Selva de germans Blanquera i Albarracín (24 hores)	972 85 06 63 / 699 46 01 33
Rectoria	972 85 00 61
ENHER (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
.....	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13	
Gaià exòtics	www.adoptaranimals.org
.....	Admissions: 692 22 36 06
.....	Adopcions: 665 09 05 42
.....	Voluntariat: 692 22 25 17

Farmàcies de guàrdia

GENER 2009

MORÉ:	Dies del 1 al 4
VILARDELL:	Setmana del 5 al 11
ADZET:	Setmana del 12 al 18
MORÉ:	Setmana del 19 al 25
VILARDELL:	Setmana del 26 al 31

FEBRER 2009

VILARDELL:	Dia 1
ADZET:	Setmana del 2 al 8
MORÉ:	Setmana del 9 al 15
VILARDELL:	Setmana del 16 al 22
ADZET:	Setmana del 23 al 28

MARÇ 2009

ADZET:	Dia 1
MORÉ:	Setmana del 2 al 8
VILARDELL:	Setmana del 9 al 15
ADZET:	Setmana del 16 al 22
MORÉ:	Setmana del 23 al 29
VILARDELL:	Dies 30 i 31

MAÇANET DE LA SELVA

FARMÀCIA RIERA

Plaça Major, 15 • 972 85 80 71

FARMÀCIA ANNA MAZÓ

Carrer Fira, 33 • 972 859 262

RIUDARENES

FARMÀCIA MASÓ

Ctra. Santa Coloma, 34 • 972 85 61 37

SILS

FARMÀCIA ALTIMIR

Ctra. Santa Coloma, 4 • 972 85 30 38

VIDRERES

FARMÀCIA MORÉ

Catalunya, 48 • 972 85 05 75

FARMÀCIA VILARDELL

Carrer de Girona, 37 • 972 87 50 09

FARMÀCIA ISABEL ADZET

Carrer Josep Pla, 60 • 972 875 666

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA, GOVERNACIÓ, PERSONAL (Ruth Rosique) dimarts i dijous 9-13 i hores convingudes

URBANISME, OBRES I SERVEIS, HISENDA

(Jaume Figueras) dimarts 17-18 i hores convingudes

ESPORTS, ENTITATS, COMUNICACIÓ I INFORMACIÓ I CULTURA (Jaume Camps) dimarts 21-22 i hores convingudes

SANITAT, TERCERA EDAT, SERVEIS SOCIALS, ACOLLIDA, COMERÇ (Lluís Ferrer) dilluns 18.30-20.30 i hores convingudes

CLÍNICA VETERINÀRIA VIDRERES C/ Josep Pla, 56 bis - Vidreres Tels: 972 851 010 - 661 558 392 Servei de 24 hores

URBANISME, HABITATGE, MEDI AMBIENT, PATRIMONI, MEDI RURAL I TURISME (Jordi Prunedà) dimarts 17-19 i hores convingudes

ENSENYAMENT, FESTES, JOVENTUT I CULTURA (Anna Viader) dijous 20-21 i hores convingudes

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, I Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENT SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS Vells Segon i últim dimecres de cada mes.

amb el suport de

Diputació de Girona
221 MUNICIPIS

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Isabel Adzet

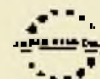
Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giral, Eduard Adroba, Joan Grimal, Sergi Puig, Jordi Presas

Producció: JJ Comunicació, SL (Coordinació periodística: Carles B. Gorbs • Disseny: Oriol Riu • Maquetació: Martí Riu)

Portada: Castanyes

Contraportada: Festa Major

Impressió: Gràfiques Fornells • Dipòsit legal: GI-235-98

44

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de...	4
Parlem amb...	9
Des de la Casa de Vila	13
Actualitat	18
Anem a estudi	36
Medi ambient	41
Curar-se en salut	44
Esports	45
Opinió	49
Plou i fa sol	53
El viatge	54
Fem una queixalada	58
Agenda	59
La cavalcada de Reis	62
El Rec Clar pel món	63

REIS, REYES, BOUR, REGI, INCA, WÀNG...

Ses Majestats els Reis d'Orient ens van visitar de nou i, tot seguint la tradició, van pronunciar unes paraules davant la multitud de gent gran i menuda que els aclamava. Amb criteri multicultural i en atenció a la diversitat que es congregava a la plaça del poble, ses Majestats van parlar en tres idiomes diferents, català, castellà i wòlof.

Aquest gest multilingüístic resulta coherent amb els temps de diversitat que corren i, com a tal, res a objectar a les esforçades persones que amb generositat i il·lusió encarnaven els tres mags vinguts de les llunyanes terres orientals. Però ens podríem imaginar la situació d'una altra manera. Per exemple, podríem imaginar que els mags s'esforçaven a parlar català, tot i no ser la seva llengua, amb dificultats i entrebancs, amb accents diversos i fins i tot exòtics, però en català, conscients que es trobaven en una terra amb llengua pròpia.

A la plaça, escoltant els Reis, potser hi eren representades moltes més llengües i cultures que les que ses Majestats podien referir. El sarakulé, el fula, el mandinga, l'àrab, l'amazic... són llengües corrents entre el col·lectiu africà. I el romanès, l'holandès, el xinès, el romaní, el georgià... entre els euroasiàtics. I el quítxua, l'aimara, el guaraní, el maputxe... són llengües que molts sudamericans encara identifiquen amb la dels seus pares o avis. La riquesa que aquesta diversitat implica és un regal extraordinari d'aquesta globalització a què el món s'està abocant.

Però aquesta mateixa diversitat comporta la necessitat de disposar de les llengües que han de servir com a eina comuna a l'abast de tothom i que donin sentit de pertinença a una comunitat. En el nostre cas aquesta llengua és el català, patrimoni de tothom que viu aquí, independentment del seu origen. I ho és principalment per un fet, ben simple o ben complex segons com es miri: és la llengua pròpia d'aquesta terra, i si no la parlem aquí, a quina altra part del món s'ha de parlar?

Cada llengua representa una forma particular i diferenciada d'interpretar la realitat. Quan una llengua mor, desapareix una manera única d'entendre i d'expressar el món, i amb cada llengua que perdem, els humans ens acostem més al pensament únic i, per tant, a la pobresa de pensament. Però el futur no és gaire esperançador: sembla que al llarg d'aquest segle poden desaparèixer la meitat de les cinc mil llengües actuals, engolides per les més poderoses.

Benvinguts el multilingüisme i la multiculturalitat que ens ha de fer més savis. Però no oblidem de conservar el que ens pertoca, no fos cas que, en un futur, els mags només parlessin en català perquè fos la llengua més exòtica.

El Consell de Redacció

PARLEM DE...

Quarta campanya d'excavacions al castell de Sant Iscle: el sector de l'entrada i de la torre sud-est i la neteja de les muralles

JOAN LLINÀS I POL, JOSEP CANYET I CASTELLÓ - JANUS, SL

Del 30 de juny al 8 d'agost ha tingut lloc la quarta campanya d'excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle.

Patrocinada per l'Ajuntament, com cada any, s'ha efectuat mitjançant tres tornos de camp de treball (un de català, un d'espanyol i un d'internacional) gestionats pel Grup d'Espai Vidrerenc.

El treballs s'han centrat en diversos sectors del castell.

Per un costat, s'ha intervingut intensament a tot el costat sud-est del recinte, que engloba la torre sud-est (sector 10), el parapet de defensa exterior de l'entrada al recinte i la pròpia entrada (sector 11) i les dues estances contigües a les quals aquesta entrada donava pas (sectors 9 i 14).

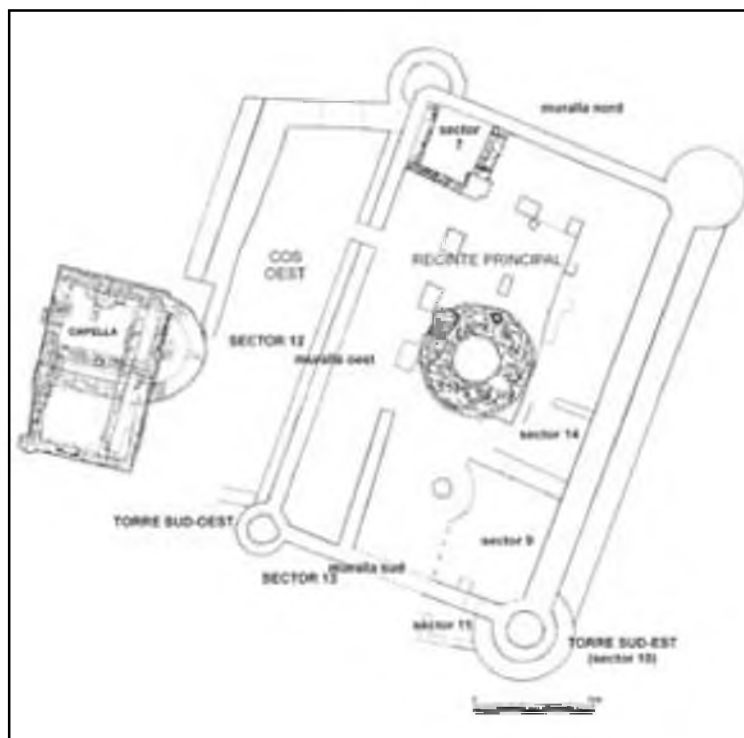
També s'ha fet una feina considerable pel que fa a la neteja de les muralles nord, oest i sud del recinte principal del castell. En el primer cas, s'ha enretirat la gran quantitat de pedres que la colgaven i l'han deixat a punt per a la seva neteja i excavació arqueològica. La muralla oest s'ha deixat a punt de poder-hi endegar properament una consolidació que n'asseguri la seva preservació.

Pel que fa a la muralla sud, s'ha documentat la meitat oest de la seva cara externa.

Finalment, s'ha enllestit l'excavació de l'estança ubicada a la raonada nord-oest del recinte principal (sector 7), començada a excavar l'any 2007.

L'entrada al recinte principal (sector 11)

Ara com ara, l'única porta que sabem que permetia l'accés al recinte principal del castell es troba a la banda més oriental de la muralla sud, als peus de la torre sud-est. A la porta ja li foren arrencades de fa temps les pedres del brancal i de la llinda que l'emmarcaven, de manera que actualment la veiem com un esvoranc informe.

Planta del castell, amb indicació dels sectors excavats a la campanya de 2008.

L'habitació 9 al final de l'excavació d'enguany. En primer terme hi ha la cisterna i, al fons, la finestra que il·luminava i airejava el pis inferior de la torre sud-est.

A l'exterior hi ha un parapet de protecció de l'entrada en forma de "L" adossat a la cara nord de la torre. Fet de pedres i morter de calç, presenta l'accés al nord-oest i impedia l'accés directe a l'interior del castell. L'excavació ha posat de manifest com aquest parapet s'assentava damunt d'un gran farciment de quasi un metre de gruix dipositat en aquell lloc després de la construcció de la muralla, i que sembla que hem de situar al segle XIII. Cal dir que aquest farciment cobria un nivell de calç que continuava més enllà de l'espai excavat i que també ha estat localitzat al sector 13, força més al nord. L'excavació d'aquest nivell de calç, i de tot el que pugui haver-hi a sota, s'ha deixat per més endavant, quan es pugui fer en extensió.

La porta d'accés a l'interior del castell era de petites dimensions (uns 90 cm d'ample) i possiblement hauria tingut una llinda d'arc de mig punt adovellat. Per accedir-hi des de l'exterior s'havia de salvar un graonet d'uns 15 cm que quedava entre el sòl de circulació i el pas de la porta, que fou anivellat en un moment tan tardà com el segle XVII amb una aportació de terres. Sobre aquesta darrera acció, efectuada quan el castell ja no s'habitava, sinó que devia servir de refugi ocasional, s'ha trobat el nivell d'enderroc de les parets, de cronologia semblant.

La torre sud-est

De les quatre torres cantoneres que reforcen el recinte principal del castell, la del sud-est és la que està en més bon estat, ja que conserva totalment els seus 15 metres d'alçada, amb tres pisos. El coronament de la torre és emmerletat i espiellerat i té l'accés principal a la segona planta. Inicialment de diàmetre més reduït, fou reforçada més tard amb un segon parament, clarament diferenciat, que sembla que no va arribar mai a sobrepassar l'alçada del segon pis.

Durant la campanya d'aquest any s'ha excavat l'espai interior de la torre fins arribar al nivell de circulació, i s'ha posat de manifest que tota la terra i pedres que hi havia eren d'aportació molt recent, ja que hi han aparegut deixalles modernes. S'ha pogut veure com el nivell de circulació del pis inferior no era altra cosa que la part superior del farcit de pedres i calç que reforça la fonamentació de l'estructura; les tasques, doncs, s'han hagut d'aturar en aquest punt, ja que no era possible excavar aquest farcit compacte.

Al costat sud, a nivell del sòl, ha quedat al descobert un forat de desguàs, amb funcions òbvies de neteja, que, en baixada, travessa la doble paret de la torre i aboca directament a l'exterior del recinte fortificat.

Igualment, l'estudi detallat de l'obertura que comunica la torre amb l'interior del castell a nivell d'aquesta planta inferior, ha posat de manifest que no es tracta d'una petita porta, com fins ara hom suposava, sinó d'una finestra, esberlada segurament arran del robatori posterior de les pedres dels brancals i de la llinda.

Les dues estances del racó sud-est del recinte principal

La porta d'entrada donava accés directe a les estances ubicades al racó sud-est del castell. En el moment de començar l'excavació d'enguany aquest sector estava ocupat per un gran amuntegament de pedres i runa, que hem enretirat completament.

Han quedat al descobert dues estances contigües, una de més gran al sud (sector 9) i una de més petita al nord (sector 14). La primera és un espai de quasi 8 metres de llarg per 4 d'ample que devia exercir de vestíbul, ja que era l'única que tenia l'accés directe des de l'exterior del castell. Estava delimitada al sud i a l'est per la muralla i al nord per la paret que la separa de l'habitació 14. En canvi, per l'oest estava totalment oberta a una habitació veïna a través d'un gran arc del qual n'hem trobat els basaments i que sostenia el pis superior. En aquesta estança veïna, que només hem excavat en una petita part, hi havia la cisterna.

La porta d'entrada, vista des de fora. Dins, s'aprecia l'habitació del sector 9 i, al fons, la torre nord-est.

El camp de treball internacional excavant al sector 9.

Pel que fa a l'estança 14, al nord, tenia unes dimensions més modestes (5 metres de llarg per 4'25 d'ample), i segurament s'hi accedia des del costat de tramuntana. Tant d'aquesta habitació com de l'anterior n'hem excavat només l'enderroc de pedres i runa que les cobria, per la qual cosa la major part de les seves dades les extraurem en futures campanyes. Cronològicament, aquest any tan sols hem pogut documentar que l'enderroc hi va començar a caure al segle XVII.

La muralla sud

Bona part de la meitat més occidental de la muralla sud (en una longitud de 4'5 metres) va quedar al descobert durant les excavacions de l'any 2007 a l'ala oest del recinte principal (sectors 4 i 6), deixant en evidència el seu bon estat de conservació i la presència de tres espitlleres. Aquest any s'ha excavat el mateix tram de muralla per la banda exterior: s'han extret en primer lloc i amb l'ajut d'una màquina retroexcavadora diversos amuntegaments moderns de terra i runa i, després, s'ha excavat l'enderroc de la pròpia muralla fins a arribar a un nivell de calç semblant al que ha aparegut al sector 11, que s'ha conservat i deixat per a futures intervencions.

La intervenció en aquest sector ha permès constatar com la muralla té dues fases constructives superposades i descobrir del tot les tres espitlleres. A banda, també s'ha extret l'enderroc que ocultava la paret exterior de la veïna torre sud-oest, l'interior de la qual fou excavat l'any 2006, de manera que aquesta estructura ha quedat ara ben visible.

La muralla oest

De la muralla oest del recinte principal, de quasi 30 metres de llarg, se'n coneixia també la cara interna, al costat de llevant, gràcies a les excavacions dels anys 2006 i 2007. En determinats sectors, aquesta muralla es troba en molt mal estat de conservació, per la qual cosa, abans de continuar excavant en els sectors als quals delimita, calia consolidar-la. Aquesta consolidació requeria, tanmateix, que la muralla quedés prèviament neta a la part superior i ben delimitada pel costat oest. Aquesta feina s'ha realitzat també durant la campanya d'aquest any.

La neteja de la part superior de la muralla ha posat en evidència que en tot el seu recorregut té un mur adossat per la part exterior, que no és altre que la paret de llevant del cos oest del castell, adossat al recinte principal amb posterioritat a la seva construcció. Aquest mur també ha estat netejat i ben delimitat per la seva cara oest. A banda d'això, la neteja de la muralla ha permès també documentar a la perfecció la porta que, segurament, hi fou oberta per tal de comunicar aquest cos oest de nova construcció amb el recinte principal.

La torre sud-oest i la muralla sud, amb les tres espitlleres, vistes des de l'exterior de la fortificació.

L'excavació de l'estança nord-oest

Finalment, es va enllestir l'excavació de l'habitació situada a la raconada nord-oest del recinte principal (sector 7), que havia quedat inacabada després de la campanya de l'any passat. Hem de destacar especialment la troballa, al nord de l'estança, d'una rudimentària llar de foc constituïda per una solera d'argila endurida delimitada amb un cercol de pedres, i d'un forat de pal força gran al costat sud. La llar s'assentava damunt d'uns estrats d'anivellament del subsòl natural que han proporcionat material arqueològic del segle XII. Al final, s'ha arribat arreu de l'estança al subsòl natural, per la qual cosa l'excavació d'aquest sector ha quedat definitivament enllestida.

Conclusions

Així doncs, la campanya d'enguany al castell de Sant Iscle ha servit per definir nous aspectes de la fortificació, fins ara desconeguts.

Per una banda, els resultats de l'excavació de l'estança nord-oest fan retrocedir fins al segle XII la construcció del recinte principal del castell, llevat que aquesta part del clos murallat (on la torre cantonera és clarament exterior i hi podria ser –per tant– afegida amb posterioritat) fos en realitat part ja del castell preexistent, del segle XI. En tot cas, aquesta és una qüestió que caldrà ser aclarida a mesura que avancin les excavacions.

En segon lloc, s'ha avançat en el dibuix de la distribució interna del castell gràcies a la delimitació de les dues habitacions del costat sud-est (la 9 i la 14), que han quedat pendents d'excavació per a futures campanyes. Igualment, la neteja de la muralla oest ha permès delimitar millor tant la pròpia muralla com la part de llevant del cos oest, adossat per aquella banda al recinte principal. Igualment, l'alliberament de la terra que ocultava part de la muralla sud i de la torre sud-oest ha servit per conèixer millor aquesta part de la fortificació.

L'habitació del racó nord-oest (sector 7) al final de l'excavació. A l'esquerra hi podem veure el cercle de pedres que delimitava la llar i, més a la dreta, el forat de pal.

Finalment, s'ha pogut incidir en el fet que, al segle XVII, el castell encara no estava abandonat del tot, ja que –com va passar l'any 2006– s'hi han tornat a detectar traces d'una ocupació precària (habitatge temporal o refugi). Tanmateix, l'excavació dels grans enderrocs de la banda sud-est han permès detectar que ja en aquest mateix segle XVII el castell es va començar a enrunar d'una manera important.

La muralla oest del recinte principal, a l'esquerra, amb el mur de llevant del cos oest, adossat a la seva dreta.

BIBLIOGRAFIA

AADD: *Els castells catalans*, vol. III, Barcelona, 1971, p. 462-465.

AADD: *Catalunya Romànica*, vol. V, Barcelona, 1991, p. 348.

FORMIGA, J.: "El castell de Sant Iscle de Vidreres", *El Rec Clar*, 9, Vidreres, 2000, p. 4-5.

LLINÀS, J.: "Primeres excavacions al castell de Sant Iscle: la capella i el pati porticat", *El Rec Clar*, 31, octubre 2005, p. 4-7.

LLINÀS, J. i CANYET, J.: "Segona campanya d'excavacions al castell de Sant Iscle: el pati porticat, la torre de l'homenatge i les torres de ponent", *El Rec Clar*, 36, gener 2007, p. 4-8.

LLINÀS, J. i CANYET, J.: "El castell de Sant Iscle, 3a campanya d'excavacions. El pati porticat, la torre de l'homenatge i les torres de ponent", *El Rec Clar*, 39, octubre 2007, p. 4-8.

LLINÀS, J. i CANYET, J.: "Excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle (Vidreres, la Selva). Campanyes 2006 i 2007", *Novenes Jornades d'Arqueologia de les Comarques de Girona, L'Escala-Empúries*, 2008, p. 397-404.

LLINÀS, J.; FORMIGA, J. i GASCONS, N.: *La capella del castell de Sant Iscle de Vidreres*, Ajuntament de Vidreres, 2007.

PARLEM AMB...

Enric Llinàs Mollera

Tota una vida fent el ranxo

ANNA VIADER SOLER

L'Enric és ranxer des de l'any 1957 i enguany els seus companys li han fet un acte d'homenatge. Per celebrar-ho, el mes de novembre van fer un petit concert amb els membres de Terra Nostra i la coral del Centre Cívic Francesc Llobet i, seguidament, un dinar amb elsranxers i les seves parelles.

Com hi vàreu entrar a la comissió del ranxo?

Entrar-hi va ser molt fàcil. Pocs dies abans del ranxo estava treballant amb en Raset, carregant terra, i em va preguntar si hi volia entrar. Jo ho vaig preguntar als meus pares i em van dir que ho decidís jo mateix.

Així va ser com hi vaig entrar. En aquell moment érem unes 6 persones i es feien 3 peroles.

Com era abans el ranxo?

De fet era com ara, però amb menys peroles. Abans era molt per a gent del poble i també per a persones necessitades. Tothom sabia que el dimarts de carnaval a Vidreres es repartia un plat calent i un bocí de pa.

Com vàreu arribar a ser ranxer major?

Abans que jo, ho era en Xel Vilé, i quan es va morir es va haver d'escollir un nou ranxer major. Els companys, en aquell moment, em van dir que havia de ser jo, però jo no volia. Aleshores, vam decidir en una reunió al Casino que faríem eleccions. Tots els vots van ser per a mi, excepte un, el meu.

Què fa el ranxer major?

De fet fa el mateix que els altres. Però també és el que va a buscar a les autoritats i les acompanya a fer el tastet i els el dona a provar. Pel que fa a la preparació del ranxo i l'elaboració, es fa entre tots.

Des de fa anys que tothom ja sap el que ha de fer, es fa alguna reunió prèvia i es distribueixen les feines.

L'Enric remenant les peroles abans de repartir el ranxo.

**Quants membres sou a la comissió del ranxo?
I què cal per ser-ho?**

En aquests moments el nombre de ranxers és d'una quinzena.

Per ser-ho és necessari que les persones siguin del poble i es decideix entre els membres qui pot complir

el perfil de ranxer. Després és necessari que aquesta persona estigui disponible 4 dies: el diumenge, que és quan es fa la recollida; el dilluns per netejar les peroles i preparar els estris necessaris per fer el ranxo; el dimarts, que és el dia que es realitza el ranxo i es comença de bon matí a la Plaça Lluís Companys; i el dimecres, que és quan s'ha de fer la neteja de les peroles i guardar-les per a l'any següent.

Els ranxers amb els hereus i pubilles.

Quins canvis hi ha hagut amb el pas dels anys, en la celebració del ranxo?

Doncs abans les peroles ens les deixaven les cases de la gent de poble, però en anar augmentant el número d'assistents, van fer falta més peroles i, fins i tot, ens en deixaven de Sils i Maçanet. Va arribar un moment que no sabíem on anar-les a buscar. Llavors, en Vilaseca em va comentar que coneixia una persona de Vic que en feia. Em vaig posar en contacte amb ell i en va poder fer perquè tenia motlles del seu pare. Així, cada any en vam anar comprant, fins que es va arribar a què totes fossin de la comissió del ranxo.

En aquest moment n'hi ha 27, de cent litres cadascuna.

L'altra diferència és que ara ve molta gent: del propi municipi, gent nascuda al municipi però que resideix fora i també dels pobles veïns. I a més, aquest dia tots els restaurants del poble de primer plat serveixen ranxo.

Com veieu el futur del ranxo?

Jo crec que ha d'anar continuant. Pot arribar un moment en què potser no es faci prou diners amb la recollida per poder pagar les despeses del ranxo. Però esperem que la gent sigui més generosa i que es pugui fer igual.

Durant els últims anys hem hagut d'anar augmentant el nombre de peroles. La manera de saber si se n'ha de fer més és si s'ha fet curt o no.

En aquests moments ja portem 3 anys que en fem 27 i per ara són suficients.

I per acabar, ens voldríeu explicar alguna anècdota?

Bé, te'n diré tres. D'aquests anys recordo les autoritats que han vingut a fer el tastet del ranxo. En són exemples l'any que ens va visitar el bisbe Juvany;

Els ranxers Xel Vilé, Josep Martorell, Miquel Vergés, Enric Llinàs, Heribert Deulofeu i Pere Raset.

El ranxer donant el tastet a la sra. Marta Ferrussola.

un altre any ens va visitar la senyora del president de la Generalitat Jordi Pujol, i també hi va assistir unes quantes vegades el president de la Diputació, el Sr. Soy.

També recordo que algun any ha plogut. Un any, fins i tot, va nevar. Aquell any el ranxo es va fer igual. Vam haver de fer molt de foc perquè es pogués coure el ranxo i vam quedar ben molls de tanta neu, però els vidrerencs van venir-lo a recollir i es van acabar totes les peroles com sempre.

I per acabar, ara fa uns tres anys, per Santa Llúcia, ens van convidar a uns quants municipis que fem "ranxo" o "sopa" a anar al poble de Gelida. Hi havia gent de Tremp, la Seu d'Urgell, de la zona de l'Ebre i d'Andorra. En aquella trobada cadascú va conèixer la tradició de cada poble.

Acte d'homenatge a Enric Llinàs, celebrat el passat 23 de novembre, per commemorar la seva cinquantesena elaboració del Ranxo. Durant la celebració se li va fer entrega de la merescuda Parola de Plata en miniatura.

NOTA INFORMATIVA:

Des d'aquest any la Comissió del Ranxo ofereix una plaça de Ranxer anual itinerant. Si tens ganes de gaudir de l'experiència de ser Ranxer, posa't en contacte amb la Comissió i us farem saber els requisits per a aquesta experiència! Dels candidats s'escollirà el Ranxer per sorteig.

Quelcom força més humà

GLÒRIA SELIS I MASNOU - CONVERGÈNCIA I UNIÓ

I després de quatre hores de reunió,
amb una decisió presa, amb diferents regidors de
grups municipals del nostre Ajuntament...

Senyora Alcaldessa,

No sé si vós ho sabeu. Un cap de setmana passat de desembre, mentre no hi éreu, en el municipi que governeu un col·lectiu de veïns i veïnes varen seguir patint les conseqüències d'una decisió adoptada sense sospesar-ne les conseqüències.

La decisió, senyora Alcaldessa, era vostra. Les conseqüències, per tant, també us haurien de pertànyer.

Tanmateix, senyora Alcaldessa, quan de la matèria municipal es tracta això mai és així: de les decisions dels governants el poble, la gent, l'electorat que els ha donat suport en les campanyes electorals, en gaudeix i també en pateix les conseqüències.

Senyora Alcaldessa, la gent, quan elegeix algú per a l'Alcaldia no ho fa pensant que aquest algú ho farà tot bé, però sí que ho fa creient en la seva capacitat per prendre decisions, per mantenir-se coherent amb les decisions preses, i per comportar-se amb prou honestedat com per admetre i assumir la part de responsabilitat que li pertoca si entén que s'ha equivocat.

Ningú no us demana, senyora Alcaldessa, que compliu impossibles. Només se us demana quelcom força més humà: valentia per actuar amb coherència amb les decisions preses, honestedat per assumir les errades pròpies i noblesa per no encobrir amb sortides de cap de setmana la manca de voluntat per resoldre un malestar en el qual vós hi teniu alguna cosa a dir.

CENS DE POBLACIÓ

Del 16 de setembre al 15 de desembre de 2008

La població de Vidreres ha disminuït en 37 habitants. Ha passat dels 7.669 del mes de setembre als 7.632 del mes de desembre de 2008.

D'aquests 4.002 són homes i 3.630 són dones

Font: Padró Municipal d'Habitants

Cada cop, en major o menor grau d'afectació, veiem com la tan anunciada crisi es va instal·lant entre nosaltres. Aquests números de les llistes d'aturats que tan llunyans i irrealistes veien molta gent, cada cop més, es transformen i s'identifiquen amb rostres de persones conegudes.

Cap de nosaltres és un gran entès en economia ni crec que tingui l'antídota a aquesta situació financera, però qui més qui menys estarà d'acord amb què cal tocar de peus a terra i ser una mica més austers. Caldrà, doncs, donar importància i posar per sobre de tot la solidaritat i el sacrifici; actituds que tan presents estan en generacions passades i que avui en dia tant es troben a faltar.

Molta gent que ha oblidat, deixat en desús o substituït aquests valors per l'interès econòmic sense escrúpols, haurà de fer memòria i recordar com els seus avantpassats van fer del treball i l'esforç la clau per avançar davant de les adversitats. Cal seguir remarquant, una vegada més, que és en situacions tan complicades i adverses com aquestes en les quals veiem el compromís real de la gent per avançar i resoldre els problemes i quin grau de solidaritat i sinceritat tenen les persones.

Els ajuntaments no queden exempts d'aquests problemes i la manca d'ingressos a les arques locals fa que les dificultats per tirar endavant les actuacions previstes necessiti del suport, solidaritat, comprensió i cohesió de tota la gent per intentar, entre tots, resoldre els problemes de la ciutadania.

Les dates nadalenes són propícies perquè la gent posi en pràctica tots aquests propòsits pendents, bones intencions i, de pas, reflexioni sobre la situació en la qual entrem, ja que en certa manera tots en som una mica responsables. Mal que ens pesi, any rere any, veiem com aquests bons desitjos no arrelen en les persones i un cop passats aquests dies moltes són les persones que tornen a deshumanitzar-se i opten novament per ancorar-se en el passotisme i l'obstruccionisme, ja que resulta molt més fàcil recórrer a la crítica destructiva, a parlar per parlar i a promoure el negativisme enlloc de destacar i promoure les bones accions. En resum, és molt més fàcil veure els braus des de la barrera i criticar el torero des d'aquesta.

Aquestes postures davant la vida i davant els problemes actuals, haurien de fer, si més no, emmudir a qui les utilitza per criticar i obstaculitzar el treball de tota aquella persona que amb honestedat, perseverança, esforç i esperit constructiu fa tot el que està al seu abast per canviar el curs de situacions com les actuals. Cal netejar d'una vegada per totes, i més en una situació de crisi com la que estem vivint, aquestes conductes negativistes i incentivar tota idea realista que generi positivisme i que, de ben segur, contribuirà a millorar la societat. És necessari que siguem més constructius, més comunicatius, més transparents, més honestos, més coherents, més participatius..., en definitiva, fer del sentiment nadalenc un dia a dia i no oblidar sota cap concepte que "la demagògia és l'enemic més terrible de la democràcia" (Alfred Croiset).

Mireu el que fan: un dineral

JORDI CAMPS - GENT DEL POBLE, REGIDOR DE L'AJUNTAMENT

"Tingues por cada vegada que no diguis la veritat"

Ramon Lull

Tots els equips de govern que han anat actuant a l'Ajuntament de Vidreres s'han caracteritzat per fer pocs projectes. Els que feien, però, o bé els duïen a terme a la legislatura en la qual governaven o sinó es quedaven a punt d'engegar com a herència per al proper equip de govern, això és una pràctica que ha funcionat bé fins fa poc. Ells, almenys, els pocs estudis que feien, la majoria eren útils i necessaris, i tots raonablement viables.

En l'actualitat ens trobem amb un equip de govern que no para de fer projectes i projectes, gastant un dineral, passant olímpicament de l'actual situació econòmica i fent que les treballadores de l'Ajuntament hagin de fer molts equilibris per poder fer quadrar els números.

La majoria de projectes, per no dir tots, quedaran en un calaix en l'oblit, i mai no s'utilitzaran. Si parem un moment a pensar i ens preguntem: És necessari fer tants estudis? El nostre grup, "Gent del Poble", arriba a la conclusió que el que estan fent és dilapidar els recursos econòmics de l'Ajuntament, i els volem recordar que són els diners de totes les vidrerenques i vidrerenes. Sabem molt bé que si no hi ha un projecte, no es pot tirar endavant una obra, però també sabem que és impossible dur a terme la gran quantitat d'estudis que actualment hi ha sobre la taula, ja que la situació econòmica actual no ho permet, i els altres per la inutilitat i inviabilitat de molts d'ells. És esgarriós el que passa en aquest i altres temes a l'Ajuntament de Vidreres, i tothom callats com morts.

Sra. Alcaldessa, vostès han passat de l'extrem dels anteriors equips de govern, de fer pocs estudis però realitzar-los, a fer-ne moltíssims i no realitzar-ne gairebé cap. Aquests estudis, la majoria, per no dir tots, estan impulsats des d'una mateixa regidoria, la d'Iniciativa per Catalunya Verds, i per temes relacionats amb medi ambient i enfocats en uns mateixos autors externs.

Des d'una part de l'equip de govern es té tendència a donar les culpes a l'altre partit, però volem recor-

dar que tots vostès són els que governen i que en són encara més responsables per permetre-ho. La culpa és compartida. El PSC no se n'assabenta o bé no li convé assabentar-se de què va la pel·lícula.

Molts projectes han estat realitzats per gent de la seva confiança, segons diuen, i en molts casos saltant-se les normes de contractació. Això ho trobem molt trist perquè volen enriquir, suposadament, les seves amistats a costa dels diners de tots els ciutadans i ningú no posa fre a aquesta espiral de disbauxa. Si en els pressupostos de l'any passat hi havia previstos 30.000 € per a estudis mediambientals, ara són 100.000 € (16.800.000 pts). També hi ha hagut alguna empresa que, segons la pròpia web, vincula un regidor de l'Ajuntament tot dient que és president-economista, i aquest Ajuntament l'ha fet treballar, i molt. Senyors, els hi hauria de caure la cara de vergonya perquè el que estan fent té un nom que nosaltres no direm. I mentrestant, tothom mirant cap a un altre costat.

Pot ser que algun grup polític, en aquest Rec Clar, faci l'escrit que faci, es relacioni amb el que nosaltres estem parlant o que ens contesti el que acabem de dir, però no ens resultarà estrany, perquè en els passats Rec Clar en algunes altres vegades vam poder veure com aquest grup utilitzàvem unes paraules per parlar d'un tema i ells van fer servir les mateixes paraules per intentar desacreditar-nos. La seva actitud és penosa, no és correcte que disposin dels nostres articles i treballs, "això és tenir i utilitzar informació privilegiada". Segons qui, ara dirà que som uns ego-cèntrics, però senyors: les paraules han quedat escrites i alguna gent de Vidreres ens ha preguntat: "Qui ha copiat a qui?" o "Què els feu junts els articles?", entre altres coses.

"La mujer del César, a parte de ser honrada, debe parecerlo".

S'entén?

L'aigua a Vidreres

Un dels punts més importants del 2008 és haver avançat l'endreça i solució de l'aigua al poble.

La sequera hi ha ajudat, però el camí ja estava iniciat amb el govern anterior. D'aquest ens va arribar un estudi de l'estat del servei i els projectes de nou dipòsit general de l'aigua i el de conveni per portar aigua en alta des del Pasteral.

L'estudi estava fet per CONGIAC, que és el consorci dels serveis d'aigua de gestió municipal. D'ell hem sabut que el servei està vell, desfasat i descapitalitzat, que la tarifa és molt deficitària i malbaratadora, però que és possible mantenir la gestió directa municipal –sense donar-lo a una concessionària–, reformant-lo, tecnificant-lo i capitalitzant-lo.

D'aquest estudi n'ha seguit un sobre la reorganització del servei i un Pla Director de l'Aigua. Al Ple de gener es posarà a votació aquest Pla.

Quatre idees fonamentals:

1) Si no fos per les presses, el nou dipòsit havia d'haver esperat tenir aquest Pla Director, i ben lligada la portada d'aigua en alta, per dimensionar-lo bé i planificar-lo en el temps, per no trobar-nos ara –per exemple– amb tenir-hi una gran inversió que no es podrà emplenar del tot, quan pot ser que la inversió més eficient fos renovar la xarxa. A la llarga el més rendible és gastar els diners planificant bé, encara que això retardi veure obra feta.

2) D'entrada la font més important d'aigua és l'estalvi a la xarxa, ja que ara només es factura un 40% de l'aigua que es poua. La pèrdua normal d'una xarxa és del 10%. En el nostre cas, la resta fins al 60% comprèn els consums dels serveis municipals (ara sense comptador) i totes les pèrdues que ens té la xarxa, per vella i desfasada. El Pla preveu un programa de renovació de canonades, començant per posar comptadors a tots els serveis municipals.

3) Per finançar-ho preveu dues fonts. La nova són les quotes urbanístiques: els nous habitatges amb els quals creixi el poble també han de pagar el cost que implica garantir-los que tindran aigua. L'altra font és anar pujant la tarifa d'aigua fins a cobrir el cost del servei. Al Ple passat es va aprovar una nova tarifa que cobrarà a les

indústries el cost mitjà (fins ara, amb els impostos el poble s'ha estat "subvencionant" indústries com la que consumeix el 23% de tota l'aigua), i canvia l'estructura de la tarifa domèstica de manera que es passa a pagar des del primer m³ (fins ara els 10 primers eren de franc), fet que premiarà el consumidor eficient.

4) Cal posar al front una direcció tècnica i tenir finançament. Es pot fer mantenint el servei de gestió municipal entrant a CONGIAC, tot evitant-nos una concessionària pel mig, que a la llarga repercutiria els seus beneficis a la tarifa.

Respecte a la portada d'aigua en alta, fa un any, en plena sequera, vam acordar amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) els termes del conveni per portar-la del Pasteral via Caldes. Però a aquest municipi no li ha interessat participar-hi. Pel que fa amb l'ACA, s'ha reorientat el conveni cap a connectar-nos en el sistema Ter-Llobregat (una anella on hi van a parar tots els trasbalsaments a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb la dessaladora del Prat a una punta i la de Blanes a l'altra), en un ramal que anirà a Santa Coloma, Riudarenes i Sils. D'aquesta xarxa ens pot arribar, en dos anys, l'aigua que calgui, inclòs l'estiu, al mateix preu que per a qualsevol municipi connectat (0.30 €/m³, pòuar ens costa uns 0.10). Al Ple de gener proposarem connectar-nos-hi per ser la solució més viable i econòmica (sempre que l'ACA ratifiqui que no seria encara millor connectar-se directament a Lloret).

La sostenibilitat en l'aigua no és que cada poble sigui com una illa, sinó que alhora que un se subministra dels seus recursos més propers (aquí dels pous del Pla), tots estiguem connectats en alta, tant per rebre com per donar (si cal), per seguretat, solidaritat i gestió integral del recurs escàs que ja és l'aigua.

L'altre servei municipal d'aigua al municipi és el d'Aiguaviva: quan estigui efectivament lliurat a l'Ajuntament, caldrà ampliar el Pla Director en aquest àmbit per resoldre la manera com es garantirà aigua en alta des del nou dipòsit (perquè només es pot rebre aigua en alta en un punt a cada municipi)... Però aquesta és una altra

Per què no avança la rehabilitació de Can Xiberta?

GRUP MUNICIPAL D'ERC

Els diferents colors polítics, les tendències i el tarannà personal fan que els governs encaminin la seva gestió en un sentit o un altre. És la riquesa de matisos, ideologies i diferents punts de vista el que genera el debat polític i una manera de governar o altra en funció de qui està al capdavant.

Sovint hem expressat, a través d'aquesta revista, opinions o una manera de veure les coses que poden estar molt respectablement no compartides per altres persones o grups polítics. Però aquesta vegada ens sembla que el color polític no hi té res a veure. Ens mouen altres sentiments, la nostra tenacitat per un Vidreres millor. Així vam treballar al govern, així treballem des de l'oposició.

Respectem, però a vegades no entenem, o no compartim, algunes decisions municipals. Però el que passa a Can Xiberta ni ho entenem ni ho respectem. Deixeu-nos abans posar-vos en antecedents. Quan l'Alcaldia de Vidreres estava en mans d'ERC es va signar un conveni entre el president de la Junta de Compensació de La Goba, els representants de l'empresa Plavi SL (promotors de les obres de La Goba) i l'Ajuntament de Vidreres amb el llavors secretari Sr. Tomàs Soler, que en donava conformitat.

L'esmentat conveni, a grans trets, estipulava que la Junta de Compensació de La Goba cedia una parcel·la de la urbanització a la promotora Plavi a canvi que l'empresa rehabilités Can Xiberta. Aprofitem per recordar que Can Xiberta forma part del patrimoni històric de Vidreres. És un tipus de casalot del S. XIX

que testimonia un passat que el poble ha de conservar. Són les arrels immobles de Vidreres, perquè ens situem tots, és l'immoble que hi ha just al costat de la nova Biblioteca Municipal.

Doncs bé, La Goba ha complert i ha cedit la parcel·la de la urbanització, l'empresa ja ha fet el seu corresponent negoci però no ha complert la resta del pacte: rehabilitar Can Xiberta. Durant tot aquest procés hi ha hagut un canvi de govern municipal i ERC, ara des de l'oposició, ha interpellat diverses vegades l'equip de govern sobre el procés i l'ha requerit perquè faci complir el conveni. No només no hem rebut una resposta satisfactòria, sinó que no hi veiem voluntat municipal per arribar a on faci falta per desencallar-ho.

Governar és mirar pels interessos d'una majoria, governar és donar servei, governar és veure pel patrimoni de tots. Si la situació no se soluciona només hi perd Vidreres. Aquí no hi ha ideologies, aquí no hi ha punts de vista, aquí només hi ha voluntat de fer un front comú perquè vidrerencs i vidrerencques gaudeixin d'un nou espai públic a la vegada que es preserva el nostre llegat històric.

Per què no es rehabilita Can Xiberta?

I Festival Internacional Jaume Ferrer

CONVIVERE - ACCIÓ INTERCULTURAL

El dissabte 8 de novembre de 2008, a la Sala Teatre del Casino Unió, hi va tenir lloc el I Festival Internacional Jaume Ferrer (Vidreres cap al món - El món cap a Vidreres), dins del marc de la presentació de l'Agenda Llatinoamericana i Mundial 2009 amb el lema: *Cap un nou socialisme, la utopia continua* que va ser organitzat per Convivere - Acció Intercultural.

Pere Casaldàliga, en la contraportada de l'Agenda, ens parla del lema d'enguany, i en voldríem ressaltar aquestes paraules: *"Es tracta de revisar, d'aprendre del passat, d'actualitzar, de no conformar-se i, per això mateix, de viure avui i aquí, localment i globalment, la sempre nova utopia. Afirmem categòricament que la utopia continua, que no és pas una quimera sinó un rept. Per això ens preguntem com anem d'utopia. No continua essent la utopia 'necessària com el pa de cada dia'?"*

En aquest I Festival Internacional Jaume Ferrer, la música, la dansa i el teatre foren els ingredients que van fer possible que l'acte es convertís en una gran festa. Amb la cançó d'en Joan Manuel Serrat, *Cantares*, que va obrir el camí de la utopia, fins arribar a la recepció de la Reina Isabel que acollí els grans

La recepció de la reina Isabel.

navegants de la història, Cristòfol Colom, Marco Polo i el cosmògraf vidrerenc Jaume Ferrer, al seu palau. La Reina Isabel trobà l'Agenda Llatinoamericana el millor regal que li hagueren fet mai i aconsellà als seus súbdits (i al públic assistent) la seva lectura i la seva posada en pràctica.

Novament, els assistents a l'acte van poder degustar més d'una trentena de plats d'arreu del món cuinats i preparats per veïns del nostre poble, que veuen en el fet culinari una manera d'obrir el diàleg i la comunicació a favor de la interculturalitat.

Ens agradaria poder agrair la participació a tots els col·laboradors que van fer possible aquesta festa intercultural: als actors i actrius, als ballarins i ballarines, als cantors i cantores, als cuiners i cuineres i al públic assistent. Totes aquestes aportacions són cabdals per poder fer possible aquesta festa i obrir ponts al diàleg entre cultures però, sobretot, entre persones que conviuen en un mateix municipi. També cal agrair el suport donat any rere any per l'Ajuntament de Vidreres i l'Associació de Comerciants i Empresaris de Vidreres.

Només queda per dir que us esperem al II Festival Internacional Jaume Ferrer la propera tardor amb motiu de la presentació de la nova Agenda.

Presentació de l'Agenda Llatinoamericana i Mundial

AMPARO PARRA

A Vidreres, l'any 1445 va néixer Jaume Ferrer. Trenta-cinc anys després viatja a Nàpols, on es fa de tresorer del rei Ferran II, fins a l'any 1484, quan decideix instal·lar-se a Blanes.

El 1488, el vidrerenc es trasllada a Barcelona on va conèixer Cristòfor Colom, amb qui establí una profunda amistat amb la qual el cosmògraf li va transmetre les seves idees i va propiciar una trobada amb la reina Isabel la Catòlica, que va originar la conquesta d'Amèrica. El 1494, Ferrer traça en el mapamundi les coordenades del Polo Nord i del Polo Sud i les línies que divideixen l'Oceà Atlàntic amb Amèrica inclosa, dades que va fer servir el Papa Alexandre VI, en la subscripció del *Tractat de Tordesillas* per legalitzar els territoris descoberts per Colom, i perquè els reis de **Castella**, Aragó i **Portugal** es repartissin les zones conquerides en el nou món. Finalment, el 27 de gener

de 1495, el cosmògraf vidrerenc va enviar als Reis d'Espanya la solució geomètrica del mapamundi en figures esfèriques amb dos hemisferis i amb les seves línies i els graus, mostrant així que era el precursor de la cosmografia.

Agafant com a premissa que *la cultura alimenta l'ànima i consolida la unitat dels pobles*, l'Associació Intercultural CONVIVERE, en el marc de la presentació de l'Agenda Llatinoamericana i Mundial, va oferir el passat dissabte 8 de novembre, a la sala teatre "El Casino", la 1a edició del Festival Internacional Jaume Ferrer per difondre la rellevant figura d'aquest cosmògraf, promotor del descobriment d'Amèrica, nascut a Vidreres el 1445, qui sense cap propòsit va propiciar el desenvolupament de la interculturalitat.

Durant 1 hora i 10 minuts el públic va gaudir d'un espectacle en el qual, a través de la música, la dansa, el teatre, les arts plàstiques i la poesia, es va representar la cultura de diferents llocs del món. La funció començà amb els actors Ester Soms, David Tauler, Sandra Martínez, Bianca Penzes, Daniel Valentín, Danubia Games i Jordi Pagès que, al compàs de *La santa espina*, representaven a Catalunya, Xina, Aràbia, Hongria,

Cuba i Mèxic. A continuació la coral del Centre Cívic de Vidreres interpretà *Cantares*, de Joan Manuel Serrat. La veu en *off* de l'actriu Bianca Penzes enllaçava les escenes començant per la coreografia *En el bosc de la Xina*, interpretat pel Ballet Infantil del Centre Cívic, sota la direcció de la mestra Anna Llusent. En la segona escena, es

Presentació diferents cultures.

va representar la cultura dels països àrabs amb *Les mil i una nit*, *La dansa del vel* i *La dansa del ventre*, interpretada per Gildardo Saldarriaga, la Berta Barrera, Juance i Maria Cristina Saldarriaga, Julio Felipe, Joan Cadena, Daniel Guerrero, Susanna, Merché, Lúdia, Sulan, Teisha i Sarita. Iberoamèrica va estar present mitjançant un simpàtic diàleg entre Don Quijote i Sancho Panza, personatges a qui donaren vida Jordi Pagès i Daniel Valentí. El grup de dansa Integració de l'Associació d'Immigrants Colombians interpretaren la coreografia *Cúmbia de Cartagena*. El percussionista Carlos Pons acompanyà la declamadora Amparo Parra en el poema *El son # 6*, a qui va seguir la coreografia: *La conga Santiaguera*, també interpretada pel grup Integració. Daniel Valentí recità *La vida es una obra de teatre*, junt a la histriònica actuació de Sandra Martínez, en el personatge de Chaplin amb la pantomima de *Candilejas*. Per completar aquesta escena hi havia el quartet de violins: Maria Castillo, Nacha Palomeque, Belén Sánchez i Carla Pérez, que varen interpretar el tema *Imagine* de John Lennon.

Jaume Ferrer i altres (correspon a Cristòfol Colom i Isabel la Catòlica).

Com a cloenda, l'actriu Ester Soms va interpretar genialment al cosmògraf Jaume Ferrer, que en un viatge a través del temps retorna al seu poble en la era actual i estableix un jocós diàleg amb el públic.

A l'escena s'hi van afegir tots els actors: Daniel Valentí com a Cristòfor Colon i David Tauler com a Marco Polo, els quals fomentaren una acalorada discussió pel mèrit dels descobriments del món, que va ser acabada per l'enginyós Jordi Pagès en el paper de la reina Isabel la Catòlica, amb el ja conegut eslògan de "¡Por qué no se calla!" Després de revisar els

Mostra de plat català.

regals que li portaven aquests descobridors, va decidir demanar alguna cosa millor, moment en què l'actriu cubana Danubia Games li va donar una Agenda Llatinoamericana i la reina, feliç amb l'obsequi, decreta que tot el públic ha de comprar l'agenda.

L'espectacle es va tancar amb una rumba flamenca interpretada pel *cantaor* Tony Núñez i *las bailaoras* Lúdia Peralta, Susanna Perpinyà, Dolores Molinero i Mercè Casallachas i a la qual s'hi va sumar tot l'elenc de participants. La selecció musical abastava temes des de Joan Sebastià Bach fins a Joan Manuel Serrat, incloent Pau Casals, Trilok Gutur, Jordi Savall, el grup Sur Caribe, Paco de Lucía i la Rumba del Barri. El so i la llum van anar a càrrec de Jordi Latorre, la càmera de vídeo per a Joan Castillo. En l'assistència de direcció va estar Marina Burgos. Del guió i de la direcció artística i general de l'espectacle se'n va ocupar Amparo Parra.

Finalment, el públic va poder degustar els plats típics de diferents regions del món, organitzats per l'Associació Intercultural CONVIVERE, amb la col·laboració de l'Associació de Comerciants de Vidreres. Menjars de Senegal, Hongria, Xile, Regne Unit, Colòmbia, Holanda, Cuba, Catalunya, Bolívia, Espanya, Marroc i Mèxic van ser elaborats per pobladors autòctons i immigrants que es van a sumar a la celebració. I d'aquesta manera va arribar a bon terme la primera edició del Festival Internacional de las col·lectivitats "Jaume Ferrer".

Entre els mesos d'octubre i desembre, les diferents seccions de la nostra entitat han dut a terme les següents activitats:

Secció: L'Ateneu

El dia 24 d'octubre, la vitrarienca Francina Carles va oferir-nos una xerrada molt interessant sobre la feina realitzada per algunes dones del nostre país durant la guerra civil, dels anys 1936 al 1939. Entre les persones que va esmentar (Frederica Montseny, Teresa Pàmies...), destaca l'actitud de les que formen part del col·lectiu "Les Dones del 36", que han divulgat la història oblidada de les dones que van ser al front i a la reraguarda.

El 7 de novembre es va fer la conferència "Emocionalment intel·ligents", a càrrec de la pedagoga i mestra Dolors Úbeda. Les seves explicacions van recordar-nos la importància de saber conèixer i canalitzar les nostres emocions amb la finalitat de millorar la vida i la realitat de cada dia.

I el dia 28 de novembre va tenir lloc la conferència de la psicòloga i sexòloga Núria Tió. Si l'any passat ja ens va sorprendre positivament amb la seva xerrada sobre l'erotisme, aquest any ho ha tornat a fer amb una conferència centrada en les "fantasies eròtiques". Els assistents que omplien la sala van poder preguntar sobre els aspectes i les qüestions que més els preocupaven d'aquest tema.

Al final, la conferenciant va citar un seguit de títols de llibres relacionats amb les fantasies eròtiques que trobareu a la pàgina web: <http://vitraris.blogspot.com/2008/12/conferencia-nuria-ti.html>

Conferència sobre "Fantasies eròtiques", a càrrec de la psicòloga i sexòloga Núria Tió a la sala d'actes de l'Ajuntament el dia 28 de novembre. Foto: Jordi Vidal.

Secció: El cinefòrum

Des de la secció del cinefòrum hem continuat amb el cicle de pel·lícules dedicades a directors europeus. Així, el 17 d'octubre es va passar el film "Invasiones Bárbaras", de Denys Arcand; el 21 de novembre es projectà la pel·lícula "Dogville", de Lars Von Triers; i el 19 de desembre la pel·lícula "Good bye Lenin", de Wolfgang Becker.

Però, a banda de la programació habitual, volem destacar-vos la nova activitat que vam coorganitzar amb l'entitat Nanook: "la primera mostra de cinema vidrerenc", que es va programar el dia 14 de novembre, amb motiu de la festa petita de Vidres. En aquesta ocasió es van presentar les següents pel·lícules:

"Festí de Sang" de David Ruiz i Albert València
"El vuelo de Mario" de Víctor Correas i Joan E. Barceló
"Recursos humanos" de Dani Burgos
"Domingo" de Dani Burgos

Sens dubte, la bona acollida que va tenir aquesta mostra ens anima a programar-ne la segona edició, l'any vinent.

Secció: Les sortides lúdiques i culturals

El dia 25 d'octubre es va programar una sortida a Barcelona per anar a veure un dels musicals més reeixits d'aquesta temporada: "Spamalot", de Monty Python's. Aquest musical està dirigit pel Tricicle i es basa en la famosa pel·lícula "Los caballeros de la mesa cuadrada". Una cinquantena de vitrariencs van poder gaudir d'aquesta divertida representació, de la música i de la brillant coreografia.

El dia 16 de novembre, amb motiu de la festa petita, es va organitzar una caminada popular fins al castell de Sant Iscle i, un cop allà, es va programar una visita guiada a càrrec de Joan Llinàs, arqueòleg i director de les excavacions realitzades al castell de Sant Iscle. Els vidrerencs van respondre massivament i la caminada popular va ser tot un èxit.

El 7 de desembre es va programar una petita excursió per les Guilleries. La finalitat d'aquesta sortida era poder descobrir un excel·lent patrimoni arquitectònic i natural: el monestir de Sant Pere Cercada, la capella de Sant Iscle i Santa Victòria de Sauleda, la Roca Abellera... La passejada, amb alguna petita aventura, fou excel·lent.

Moment de la visita guiada al castell de Sant Iscle a càrrec de l'arqueòleg Joan Llinàs, que es va fer el dia 16 de novembre, amb motiu de la festa petita. Foto: Jordi Vidal.

Secció: Els costums i les tradicions

Com és habitual per aquestes dates, el dia 21 de desembre es va organitzar la tradicional cantada de nades al carrer que va comptar amb una participació molt nombrosa. Durant el recorregut pels carrers Catalunya, Costa Brava i Pau Casals, els cantaires van refilar algunes de les nades més conegudes. Tot seguit, en arribar a la plaça de l'església, començà la festa del Caga Tió popular, amb nens i nenes que picaven el tió i després rebien una bossa plena de llamins.

Moment del caga tió popular del diumenge 21 de desembre. Foto: Jordi Vidal.

El calendari de Vidreres

Aquest any ens hem decidit a tirar endavant una nova iniciativa: l'edició d'un calendari amb imatges excel·lents de diferents indrets del nostre poble. També hi ha les principals activitats que, des de diferents entitats, s'organitzen al nostre poble. Aquest calendari ha tingut molt bona acollida i, en conseqüència, s'ha exhaurit en poques setmanes. Per tant, de cares a l'any vinent, procurarem augmentar-ne la tirada.

I per al primer trimestre del 2009 ja tenim programades les següents activitats:

Secció de L'Ateneu:

- 13 DE FEBRER:** Conferència de Queralt Solé "Les fosses de la guerra civil"
- 23 DE GENER:** Conferència de Joan Domènech: "Jaume Ferrer"
- 27 DE MARÇ:** Conferència de Josep Frigola "El jaciment de Can Castells"

Secció: El cinefòrum

- 16 DE GENER:** "La Soledad" de Jaime Rosales.
- 20 DE FEBRER:** "Sunrise" de F.W. Murnau.
- 20 DE MARÇ:** "La cuadrilla" de Ken Loach.

Secció: Les sortides lúdiques i culturals

- 15 o 22 DE FEBRER:** Sortida a Elna, on l'Assumpta Muntallà ens farà una visita guiada a l'antiga maternitat, a la platja d'Argelès i al museu de l'exili.
- 22 DE MARÇ:** Sortida a Barcelona per anar a veure "Garrick", l'últim muntatge del El Tricicle.

Us agraïm la vostra participació a totes les activitats programades i confiem que ens acompanyareu a les d'aquest proper trimestre. Moltes gràcies.

Casal del jubilat i pensionista

LA JUNTA DIRECTIVA

Activitats realitzades

CINEFÒRUM

Per gentilesa de la Fundació "la Caixa", el dijous 16 d'octubre de 2008, a les 5 de la tarda, va tenir lloc en el nostre Casal una sessió de cinefòrum. Es va projectar el drama *¿Qué se está cocinando?* de Gurinder Sadha. Són quatre històries de quatre famílies ben diferents amb problemes i embolics ben quotidians. Aparentment sembla que tot és felicitat, quan realment s'oculten els malviures que pateixen. El col·loqui va ser participatiu i molt interessant.

EXCURSIONS

El dimecres 12 de novembre, i després d'esmorzar a la Gleva, vam anar a visitar el Museu del Coure, ubicat en una antiga torre de principis del s. XX, que es troba al costat de les instal·lacions industrials de l'empresa La Farga Group, l'empresa més important del sector i del país. La Farga porta treballant aquest metall des de 1808. El Museu del Coure consta de quatre àrees, i a més li permet al visitant gaudir de l'experiència de veure el procés productiu de la seva transformació, a través d'una passarel·la dins la fàbrica. És impressionant!!! Després de la interessant visita, vam dirigir-nos a Prats de Lluçanès per dinar. Vàrem ballar i ja de tornada vam fer una paradeta per comprar la famosa i gustosa coca de vidre de Perafita.

TROBADA DE JUGADORS DE PETANCA

El dissabte 22 de novembre de 2008, va tenir lloc a Lloret de Mar una trobada de jugadors i jugadores de Petanca dels Casals de Blanes, Lloret, Tossa i Vidreres. 6 participants del Casal de Vidreres van prendre-hi part. Comenten que s'ho van passar molt i molt bé.

XERRADA - COL·LOQUI SOBRE SEGURETAT

El dimarts 2 de desembre de 2008, a les 4 de la tarda, va tenir lloc en el nostre Casal una xerrada - col·loqui sobre seguretat a càrrec de Mossos d'Esquadra de l'ABP Selva Interior. 45 persones vam aprofitar-nos dels seus valerosos consells. El col·loqui va ser del tot interessant.

CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA

La tarda del dijous 11 de desembre de 2008 vam poder escoltar i recordar unes peces de música clàssica que ens oferí un grup de grans músics, ara jubilats, els quals havien format part destacada de les cobles: Els Montgrins, La Principal de Girona, La Principal de la Bisbal, Selvatana i Maravella.

Activitats que es realitzaran

ANIVERSARI CASAL

El dissabte 31 de gener celebrarem el XIX aniversari del nostre Casal. A 2/4 de 12 tindrà lloc una missa a l'església parroquial de Vidreres i després amb autocars ens desplaçarem a Platja d'Aro per gaudir tots junts del dinar de germanor al restaurant La Terrassa. Com sempre, acabarem la festa amb sobretaula i ball.

EXCURSIONS

L'excursió del mes de febrer ens portarà primer a esmorzar a La Gleva i seguidament a visitar el monestir de Sant Pere de Casserres, un dels monuments més importants de l'arquitectura romànica catalana. Anirem a dinar a Manlleu. Tindrem sobretaula amb ball en viu i tornarem cap a casa. El mes de març encara no sabem on anirem d'excursió.

Per últim, desitgem que l'any 2009, que fa poc que ha començat, ens porti a tots: salut i moltes coses bones.

Premis amb la Targeta Comerç

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESES DE SERVEIS DE VIDRERES

Coincidint amb les compres de Nadal, l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres (ACESV) ha posat en marxa una campanya per estimular l'adquisició de productes i serveis en el municipi per mitjà de la Targeta Comerç.

dèbit més –independentment de quina sigui l'entitat bancària–, i beneficiar-se de descomptes, regals i altres tipus de promocions.

Premi 1,
Susana
Perpinyà.

Aquesta iniciativa ha volgut premiar les compres efectuades entre els dies 15 de desembre de 2008 i fins al 5 de gener de 2009, amb la possibilitat d'obtenir un 50% de descompte amb les compres del mes de febrer.

Als 600 de límit per al descompte del primer premi el segueixen dos de 300 , tres de 200 i cinc de 100 . És a dir, els agraciats rebran en metàl·lic el 50% de l'import que justifiquin haver gastat en els establiments associats durant el mes de febrer! Sens dubte, una bona ajuda per després de Festes!

Pel que fa a la campanya d'estiu, ja s'han lliurat els tres premis consistents en vals de 300 per efectuar un viatge amb les agències Marbrava Tours i Viatges la Selva de Vidreres. Les afortunades (Susana Perpinyà, Immaculada Joals i Rosario Aguilar) han estat escollides entre els usuaris de la Targeta que van realitzar les compres a Vidreres durant l'estiu. L'enhorabona!

La Targeta Comerç es pot demanar gratuïtament en qualsevol dels establiments associats i permet als seus usuaris utilitzar-la com una targeta de crèdit i de

Premi 2,
Rocío Aguilar
(moment de
l'entrega del
premi pel
representant
de l'ACESV,
Francesc
Furroy).

Festa dels clàssics

CLÀSSIC MOTOR CLUB VALL D'ARO - DELEGACIÓ DE VIDRERES

El diumenge, 16 de novembre de 2008, el Clàssic Motor Club Vall d'Aro (delegació de Vidreres) va organitzar la VI Ruta dels Tapers, amb motiu de la Festa de Sant Iscle i Santa Victòria. Aquesta trobada d'automòbils i motocicletes clàssiques ja s'ha convertit en una cita ineludible en el calendari de tot aficionat al motor clàssic. En l'edició d'enguany van arribar a ser més de 100 vehicles, entre clàssics de l'època *vin-tage* com un Buick, Ford T o un Citroën, els populars Seat 600, els Renault 4/4, els clàssics de competició i algunes motocicletes.

Als voltants de les 10 del matí van començar a arribar els participants a la VI Ruta, que entraven pel carrer Orient on eren rebuts per l'organització i se'ls feia entrega del record de la trobada. Pujaven pel carrer Dr. Deulofeu per arribar al carrer Catalunya i estacionar els vehicles al llarg del carrer, deixant-los en exposició durant el matí. Molt de públic es va passejar per aquesta exposició excepcional, tot comentant les diferents característiques dels vehicles o fent-se fotografies per guardar un record d'aquell mateix model que havien tingut a casa.

Mentre, els participants a la trobada van ser obsequiats per l'Ajuntament de Vidreres amb un bon esmorzar, preparat per la Comissió del Ranxo. Enguany van poder gaudir de la Fira del Cava i del Salsafi, organitzada per l'ACES Vidreres. Es van poder degustar diferents caves i descobrir el salsafi i els plats elaborats amb aquest producte típic de la Selva.

Al punt de les 12 del migdia es va donar el senyal d'arrencada a la volta que es fa pels carrers de Vidreres. En aquell moment es va començar a sentir els motors d'aquells clàssics, es va iniciar el recorregut al llarg del carrer Costa Brava.

Amb aquesta volta es donava com a finalitzada la VI Ruta dels Tapers.

Volem donar les gràcies a l'Ajuntament de Vidreres, al Banc Santander (sucursal Vidreres), a la Caixa (sucursal Vidreres) i als socis que van donar un cop de mà a l'organització de la trobada.

Per finalitzar, desitgem que la propera edició sigui encara més nombrosa i variada i us esperem en la VII Ruta dels Tapers 2009!

FOTOS: LLUÍS GASCONS I CLARIÓ

Festa del Cava & Salsafí

JOAN BONJORN - ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESES DE SERVEIS DE VIDRERES

La 5a Festa del Cava & Salsafí, juntament amb els altres actes programats per la Festa Petita de Vidreres, ha estat un èxit. Des de l'ACESV volem manifestar el nostre agraïment a tots els associats que van col·laborar desinteressadament i a les dones de l'Associació Contra el Càncer per la seva ajuda ja que, sense ells no hagués estat possible organitzar un acte tan popular, servir més de 450 esmorzars de botifarres amb salsafí, i repartir més de 2000 tastets entre els assistents. La plaça Lluís Companys va oferir un magnífic aspecte des de les 9 del matí fins a les 2 del migdia i, superats per la resposta de vidrerencs i curiosos vinguts d'arreu, els cavistes van exhaurir les existències. Tots, però, ja pensen a repetir, coincideixen en què s'hi va respirar un molt bon ambient.

Festa Salsafí 07 (vista panoràmica).

Una de les atraccions més destacades de la jornada va ser el ja tradicional Concurs de Cuina amb Salsafins que, amb 11 inscripcions, va deixar clar que aquest producte es pot cuinar amb gairebé tot el que és imaginable.

La participació era lliure, però calia complir amb el requisit de portar un plat elaborat amb salsafins abans de les 11:30 hores. Amb el plat, cada participant va rebre un manat de ½ kg de salsafí i el llibre de "Les aventures d'en Salsafí". Després de l'exposició de plats a la plaça, sobre les 13 hores i al "Cafè de la Selis", es va procedir a la cerimònia de degustació per part dels membres del Jurat compost aquest any per: Javier de la Fuente (restaurador), Joan Grimal (restaurador), Mercè Serra (del grup

gastronòmic de les Cuineres de Sils) i Albert Sagrera (estudiant de restauració). El resultat va ser molt ajustat i la deliberació complicada, però finalment els vencedors del Vè Concurs de Cuina amb Salsafins va ser per:

PREMI A LA INNOVACIÓ:

- 1r. Montserrat Graupere.** Plat núm. 8
- 2n. Victòria Pruna.** Plat núm. 6
- 3r. M. Àngels Coma.** Plat núm. 2

PREMI AL PLAT TRADICIONAL:

- 1r. Paquita Batlloera.** Plat núm. 11
- 2n. Pilar Vidal.** Plat núm. 10
- 3r. Anna Muñoz.** Plat núm. 1

Amb l'entrega de premis (lots amb embotits i caves), que es va fer en el transcurs del Ball de Sardanes i la celebració de la Castanyada, es va donar per acabada una jornada festiva que des de l'ACESV confiem repetir i seguir engrandint amb tots vosaltres.

Plats que es van presentar:

- Ànec amb salsafins
- Musclos farcits amb salsafí
- Vedella amb salsafí
- Pollastre amb salsafí
- Conill amb salsafí
- Sushi de pollastre amb salsafí
- Peus de porc amb salsafí
- Vieires farcides amb salsafí
- Sípia amb salsafí
- Pollastre amb salsafí
- Rodó de pollastre amb salsafí

En funció de l'espai, escolliu les imatges que més us convinguin (en qualsevol cas, entenem que no hi ha suficient espai per a totes).

associació de
comerciants i
empreses de
serveis de
vidreres

Pastorets engripats

GRUP TEATRAL DELS PASTORETS

Després de dos anys sabàtics amb les ales, les barretines i les forques guardades a l'armari, enguany han tornat els Pastorets a Vidreres. L'obra *El missatger del cel* ha omplert durant dos dies el teatre i ha fet passar una bona estona als espectadors, grans i menuts que, desafiant les inclemències del temps, ens han regalat amb la seva presència. Hi ha hagut, però, un fet inèdit en la llarga història d'aquest espectacle nadalenc al nostre poble. I és que la segona sessió, la del dia 28, es va haver de suspendre a causa de la passa de grip que ens va deixar uns quants actors fora de combat. Si no fos que el mateix Lucifer va caure, diríem que era obra del diable.

Però el dia de Reis tot va rutllar correctament, i amb el regal afegit de la neu, que tant va caure a l'escenari com al carrer: no es podia demanar més esperit nadalenc.

Agrupació Sardanista Bella Dansa

AGRUPACIÓ SARDANISTA BELLA DANSA

El dia 13 de febrer de 2009 se celebrarà l'Assemblea General de Socis, la qual està previst que tingui lloc a dos quarts de deu de la nit en primera convocatòria i a les deu de la nit en segona a la Sala de Plens de l'Ajuntament.

L'ordre del dia serà el següent:

1. Lectura i aprovació de l'acta anterior
2. Memòria de les activitats realitzades
3. Estat de comptes i pressupost d'enguany
4. Previsió d'activitats
5. Renovació de la Junta
6. Precs i preguntes

Respecte el cinquè punt cal puntualitzar que qualsevol soci amb veu i vot pot presentar-se com a candidat a membre de la junta.

Relació d'activitats per a l'any 2009

4 DE GENER:	Vint-i-vuitena diada del soci
1 DE FEBRER:	Festa de la Candelera
1 DE MARÇ:	Festa Fi d'hivern
24 DE JUNY:	Sant Joan
29 D'AGOST:	Vint-i-vuitena Nit de la Sardana
11 DE SETEMBRE:	Diada Nacional de Catalunya
15 DE NOVEMBRE:	Festa Petita
13 DE DESEMBRE:	Festa de Santa Llúcia

La nova candidatura ha de ser anunciada a la junta actual durant els 15 dies anteriors a la data de l'assemblea.

Pedals de Foc

PEDALS DE FOC

Escric això quan només fa uns dies que vam tornar a Vidreres i encara retinc en la meva memòria tot el camí i les sensacions. Només he de tancar els ulls per veure de nou els meus amics pedalant entre aquelles muntanyes, i escoltar la remor de l'aigua baixant els pendents. I sentir-me lliure.

La Pedals de Foc és una ruta organitzada per recórrer amb bicicleta de muntanya els voltants del Parc Nacional d'Aigües Tortes i l'Estany de Sant Maurici, travessant muntanyes del Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Val d'Aran i Alta Ribagorça. Nosaltres optem per fer-la en 3 dies, amb etapes de 82, 65 i 73 km.

Primer dia

El primer matí vam recórrer la Vall de Barravés, per la qual discorre la capçalera de la Noguera Ribagorçana, al costat del còm transcorren els primers 20 km d'un camí pedregós i molt tècnic, passant al costat de l'espectacular cascada de Senet i seguint fins a arribar a Vilaller. Aquí comencen les rampes del port de Serreres, primer escull de 4 km al 9%, per una bona pista i protegits del sol per enormes avets. La superació d'aquest primer port, amb impressionants vistes

sobre la Vall de Boí, Pont de Suert, l'embassament d'Escales i la serra de Sant Gervàs, ens anima a continuar i baixar fins al riu Noguera de Tor on, envoltats de fagedes i pins vermells, recorrem el Camí de l'Aigua, un corriol increïble i molt entretingut de 2 km, fins a l'inici de les rampes que, passant per Iran i Alço, ens duren a superar el Coll de Sant Salvador, on ens espera l'ermita que li dona nom. Són ja les 2 de la tarda, així que tenim una hora per baixar fins a Gotarta, Malpàs i recórrer els primers 2 km del Coll de Peranera fins a Castellars, per una carretera asfaltada que a les 3 de la tarda semblava de foc, i amb les dures rampes, algunes de les quals tenien més del 12% i que ens van fer sofrir els moments més agònics de tota la travessia. El menjar a l'Abadia de Castellars i l'encantador tracte de la seva mestressa quedarà per a sempre en els nostres cors. Simplement meravellós.

Després de reposar forces, vam acabar la pujada, altres 5 km, ara ja pedregosa, que ens duen travessant Erta i Sas fins a Les Esglésies. Aquí ens esperen per sopar i dormir en una casa pairal on el tracte i el menjar són fenomenals.

Segon dia

Fa sol, però els 2 primers quilòmetres són de baixada i l'aire és fresc, encara que l'inici de la pujada al Coll d'Oli fa que la suor comenci a brollar molt aviat. Al principi, aquest port és suau i per carretera asfaltada, però l'últim quilòmetre s'ha de fer caminant i arrossegant la bici entre enormes roques, igual que la baixada fins a l'Ermita de la Mare de Déu del Coll. Des d'aquesta baixem fins a Guiró, Astell, i seguim el riu Flamisell des de Torre de Cabdella fins a Espui. Després d'Espui comença el veritable repte del dia, la pujada fins al Coll del Triador, el més llarg de la Pedals de Foc, amb més de 12 km i pendent mitjana del 7,5%. Durant els primers 7 km els avets ens protegien del sol, però la resta de pujada no només vam haver de lluitar contra les dures rampes de terra solta, sinó també contra la calor. La superació del Triador va ser un èxtasi meravellós que no vam poder gaudir massa temps, ja que la visió de la resta de la pujada fins al Coll

de la Portella, punt més alt de la Pedals de Foc amb 2.268 metres ens atreia com un imant. Des del Coll del Triador, fins al Coll de la Creu de l'Eixol passant pel de la Portella recorrem 20 Km sempre a més de 2.200 metres d'altitud, creuant torrents i envoltats d'immensos prats, en suaus pujades i baixades. Després de creuar la Creu de l'Eixol, ja només ens espera una llarga baixada fins a Espot, on un gran sopar i un somni reparador ens retornaran l'energia necessària per afrontar l'última etapa.

Tercer dia

Deixem Espot seguint el curs del riu Escrita i iniciem una llarga pujada que ens durà per Esteu, Jou i Son. A Son agafem un corriol que parteix de darrere de l'Església, molt estret i entretingut, que durant un parell de quilòmetres ens durà fins a la pista del Calvari, bon camí que ens deixarà a les portes del Bosc del Gerdar, una meravella de la natura. Després de travessar el pont de fusta del riu Cabanes, vam arribar al refugi del Gerdar, on agafem la carretera del Port de la Bonaigua en direcció a Esterri d'Àneu fins a l'encreuament de Sorpe. De Sorpe a Borén, i d'aquí durant més de 20 km seguim el bellíssim curs de la Noguera Pallaresa, travessant Isil i Alòs d'Isil, fins a arribar al pla on s'alça majestuós el Santuari de la Mar de Diu de Montgarri. Pugem fins al Pla de Beret, aquest gran pla on neixen la Noguera Pallaresa i la Garona, que duen les seves aigües fins al Mediterrani i l'altre cap a la costa atlàntica de França, i iniciem l'última baixada que ens durà fins a Vielha. Mai no oblidarem les primeres vistes de la Vall principal d'Aran des de Beret.

Afrontem l'última llarga i tècnica baixada fins a Vielha travessant diversos pobles preciosos, com Unha, Arties, Garós, Escunhau i Betren, i per primera vegada ens comença a envair una sensació de pèrdua, que ja no ens abandonarà mai, perquè són els últims minuts de la Pedals de Foc, i cap de nosaltres vol que això acabi.

Els nostres cossos arriben cansats a Vielha, i en els nostres cors lluiten dos sentiments molt oposats, l'alegria d'haver-lo aconseguit i la tristesa que s'ha acabat un somni.

Programa d'intercanvi de llibres reutilitzats 2007-2008

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET

Un de cada dos alumnes de Vidreres participen en el programa de reutilització de llibres

En aquest quart any del Programa d'Intercanvi de Llibres Reutilitzats de Vidreres, des de l'Ajuntament de Vidreres s'ha valorat que, tot i les dificultats que suposen els canvis curriculars dels cursos de cicle mitjà de primària i els de segon i quart curs d'ESO, els resultats han estat espectaculars. Aquests canvis han suposat que quasi la totalitat dels llibres d'aquests cursos hagin esdevingut no reutilitzables.

Tot i això, gràcies als esforços dels mestres i professors dels centres i de la resta d'agents (pares i alumnes), el programa ha pogut tirar endavant tot aprofitant al màxim les possibilitats de reutilització.

Prenent de referència les dades del programa de l'any passat, podreu observar que aquest any 2008 hem augmentat la participació en un 11'5% respecte l'any passat i que, en canvi, hem pogut intercanviar menys llibres. Els nivells d'estalvi, tot i els nombrosos canvis de llibres que s'ha realitzat als diferents centres, es mantenen al voltant dels 90 € d'estalvi mitjà per alumne, excepte al CEIP Sant Iscle, on l'estalvi és inferior perquè el centre ja ha reutilitzat internament bona part de llibres i material. S'ha de destacar que l'estalvi mitjà dels alumnes de primer d'ESO ha estat de 136'64 €.

L'estalvi total del programa ha augmentat en quasi 5.000 € i ja hem superat els 30.000 €.

Un any més, els alumnes, els mestres, els pares/mares i tota la gent relacionada amb el programa (voluntaris, membres de la comissió, personal del Centre Cívic, etc.) es mereixen una bona felicitació per la demostració que ens han fet del que suposa creure en un programa socioeducatiu basat en la participació i la implicació de les persones.

Cal destacar també que, després de tots aquests anys de programa, poblacions com Arbúcies, Sant Celoni, Tossa de Mar, Lloret de Mar, Maçanet de la Selva i un llarg etcètera s'han interessat per aquest model i algunes n'han realitzat una adaptació per a les característiques de cada població. Per a nosaltres és un plaer haver-los pogut ajudar. Per tot això, esperem que l'any vinent puguem estar parlant d'unes dades, si més no, a l'alçada de les d'aquest any. Gràcies a tots i totes.

DADES 2007 INTERCANVI DE LLIBRES

Centre	Núm. de participants	% de participació	Núm. de llibres reutilitzats ENTREGATS	Estalvi TOTAL	Estalvi mitjà per alumne
Salvador Espriu	91	60,26% d'un total de 151 (alumnes de 2n a 6è de primària)	525	8.622,02 €	94,75 €
Sant Iscle	85	35,71% d'un total de 238 (alumnes de 2n a 6è de primària)	401	6.186,07 €	72,78 €
IES Vidreres	109 (84 de Vidreres i 25 de Maçanet)	21,97% d'un total de 496 (33,3% 252 alumnes de Vidreres i 10,24% 244 de fora)	545	10.854,67 €	100 €
TOTAL	285 alumnes	40,56% d'un total de 641 alumnes de Vidreres	1.471 llibres	25.662,76 €	89,17 €

DADES 2008 INTERCANVI DE LLIBRES

Centre	Núm. de participants	% de participació	Núm. de llibres reutilitzats ENTREGATS	Estalvi TOTAL	Estalvi mitjà per alumne
Salvador Espriu	92	66% d'un total de 140 (alumnes de 3r a 6è de primària)	319	6.407,30 €	94,23 €
Sant Iscle	116	49% d'un total de 235 (alumnes de 2n a 6è de primària)	235	5.493,70 €	56,64 €
IES Vidreres	164 (116 de Vidreres, 44 de Maçanet i 4 de Sils)	32% d'un total de 520 (46% 250 alumnes de Vidreres i 15% de 284 de Maçanet, Sils 33%)	734	18.441,56 €	93,61 €
TOTAL	372 alumnes	52% d'un total de 625 alumnes de Vidreres	1.288 llibres	30.342,56 €	81,94 €

Kedougou (Senegal)

Projecte Solidari i Participatiu de Cooperació per al Desenvolupament

MONTSE CIURANA, MONTSE VILA I ISIS LLINÀS - GRUP INTERCULTURAL JAIMA KAFO

Després de tres anys treballant a Kedougou, la nostra entitat ha decidit donar per tancat el Projecte de Cooperació engegat al Senegal.

Des del primer estudi realitzat l'any 2005 sobre el terreny, hem realitzat moltes actuacions encaminades a millorar la situació de les persones que viuen a la ciutat, especialment en els àmbits educatiu i de sanitat.

Us hem anat mantenint al corrent de les activitats desenvolupades i de la realitat de Kedougou, on malgrat els nostres esforços i els d'altres ONGD que han estat treballant posteriorment al municipi, la situació actual és força difícil.

Com bé sabeu, hem implementat campanyes de sensibilització a les escoles i al dispensari de Kedougou, hem dotat de material sanitari i medicaments el Centre de Salut, hem capacitat matrones i ASC i s'han rehabilitat i construït aules escolars i una Biblioteca Municipal, entre moltes d'altres actuacions.

Barri de Keniotto

Aquest treball ha estat possible gràcies a la col·laboració de moltes institucions, públiques i privades, empreses i persones particulars de Vidreres. A totes elles, donem les gràcies sincerament, en nom del Grup Intercultural Jaima Kafo i de totes les persones que viuen a Kedougou.

Sabem que, en aquests moments i informades per altres entitats que treballen a Kedougou, el municipi es troba en una situació força complicada. A mitjans del mes de desembre, fruit de la situació política en què es trobava el municipi (l'Ajuntament de Kedougou va ser dissolt pel Govern del Senegal) i la inexistència de respostes de les autoritats del país davant la manca de feina, aliments bàsics i inversions en infraestructures, s'organitzà una revolta civil que va ser contestada per l'exèrcit senegalès, amb el resultat de cinc persones mortes, altres de detingudes i nombrosos edificis públics i vehicles de l'administració cremats per part dels manifestants.

Desconeixem l'abast real de les mobilitzacions, encoratjades també per la creixent explotació de mines d'or i de marbre per part d'empreses estrangeres que no contracten mà d'obra local; però diverses persones amb qui hem parlat recentment parlen d'una ciutat militaritzada, amb força presència de policia i amb toc de queda a partir de les nou del vespre. És cert que el mes de setembre la situació de tensió política era evident, ja que la creació d'una nova regió (província) amb capital a Kedougou havia generat moltes expectatives a la població que no ha trobat respostes a les demandes bàsiques com l'ampliació, modernització i increment de personal sanitari del Centre de Salut de Kedougou, on la situació és veritablement insostenible (hi ha només un metge titulat per atendre 250 pobles), comptant que l'hospital més proper es troba a 235 km de la ciutat, a Tambacounda i que durant l'època de pluges la malària afecta a moltes persones que no poden ser ateses.

Ja us parlàvem anteriorment que el riu Gàmbia s'havia desbordat com a conseqüència de les pluges torrencials.

Centre del poble (mercat)

Moltes famílies van perdre els seus conreus i, per tant, la seva font d'aliment per al proper any, i aquest fet, afegit amb els alts preus de l'arròs (aliment bàsic en la dieta senegalesa) i la seva escassetat, la manca de farina, gas butà i aigua potable, no ha fet més que empitjorar la vida diària de les persones que viuen a Kedougou.

Des de la nostra entitat procurarem estar en contacte amb diverses persones que viuen a Kedougou i representants d'altres ONGD. Després de gairebé tres anys vivint i treballant a Kedougou volem agrair-los l'empenta i el coratge que han demostrat en fer-se seu el treball de la nostra entitat.

Finalment, volem comentar-vos que a partir d'aquest mes de gener de 2009, el Grup Intercultural Jamia Kafo està treballant, en col·laboració amb l'Ajuntament de Vidreres, el Consell Comarcal de la Selva i la Secretaria per la Immigració de la Generalitat de Catalunya en el Pla de Ciutadania i Immigració de Vidreres. Més endavant us concretarem les accions que estem dissenyant i esperem la participació de tots i totes vosaltres en aquest nou projecte que encetem.

Darreres activitats de la Biblioteca

GEMMA CIURÓ, CONSOL POZO I MARTA MASÓ

Al llarg d'aquesta tardor, a la Biblioteca s'hi han portat a terme moltes activitats per promoure entre els usuaris el gust per la lectura i l'accés a la informació.

S'hi han fet activitats com els contes per a infants, el curs de formació d'usuaris en les noves tecnologies, l'espectacle per a adults sobre els contes de Mercè Rodoreda, la xerrada sobre alimentació infantil, la xerrada sobre la teràpia de les flors de Bach en l'adolescència, etc.

Cal dir, també, que la Biblioteca ha estat guardonada amb premi del Ministeri de Cultura pel desenvolupament d'un nou projecte. Es tracta del projecte *comunicAR-Te*, destinat a promoure el gust per la lectura dels joves entre 12 i 18 anys. El primer dels tallers que es va desenvolupar dins el marc d'aquest projecte va ser el taller de còmic Manga, on hi van participar vora uns trenta joves que van introduir-se en l'aplicació de les principals tècniques d'aquest estil de dibuix japonès. Els treballs van estar exposats a la Biblioteca fins al mes de desembre. El segon dels tallers va ser el de narració breu per a joves

on, gaudint d'una participació més que notable, s'hi han pogut elaborar narracions de certa qualitat literària. Els treballs van ser exposats el dia 2 de gener en un recital literari organitzat pels mateixos joves amb el suport de la Biblioteca, en el qual també hi tingué lloc l'entrega de premis del taller de Manga.

Una mostra de fragments de les narracions elaborades pels participants en el taller:

- Van passar els mesos i es van fer tan amics que a l'ambient s'hi respirava una certa olor d'herba i flors netes, quan estaven junts sentien la tebior suau de la tardor, com quan una fulla cau de l'arbre, sense pressa però inevitablement fugaç. (13 anys).
- Una brisa suau m'acaronava els cabells, com si el vent lleu i silenciós hagués decidit participar en aquell moment d'intimitat. Després ens vam fer una mirada atapeïda de paraules silencioses. (14 anys).
- Potser no se li acut res millor a fer per donar-se a conèixer, per fer-se notar. La veritat és que té un repertori força limitat per fer-se veure: atonyinar nois pacífics, "mangar" els calers de l'esmorzar d'alguns altres nois (de vegades coincideix amb els primers, els que atonyina...) (13 anys).
- De sobte, va semblar que tot quedava en silenci i aquelles paraules van ressonar com un eco buit i greu dins els seus caps. La brisa gèlida que els tallava la pell havia desaparegut i un immens buit va omplir aquell lloc. Sota els dits tremolosos l'anell es va desplaçar com per pròpia voluntat cap a la síl·laba "SI". (12 anys).

FEBRER

12 DE FEBRER A LES 18:00 HORES:

El Rei Carnestoltes, a càrrec de País de Xauxa

13, 20, 27 DE FEBRER I 6 DE MARÇ A LES 18:00 HORES:

Taller de punts de llibre amb declaracions d'amor.

DEL 16 AL 20 DE FEBRER A LES 16:00 HORES:

Curs bàsic d'informàtica.

Formació d'usuaris.

MARÇ

5 DE MARÇ A LES 18:00 HORES:

Contamoxaines per a infants, a càrrec de Dolors Arqué (Companyia El Borinot Groc).

19 DE MARÇ A LES 18:00 HORES:

Contes d'arreu del món, a càrrec d'Indiana Joan's.

25 DE MARÇ A LES 21:30 HORES:

Club de Lectura

DEL 25 AL 31 DE MARÇ:

Exposició d'arts plàstiques dels alumnes del Centre Cívic a la sala polivalent de la biblioteca.

ABRIL

2 D'ABRIL, A LES 18:00 HORES:

Coincidint amb el Dia Internacional del Llibre Infantil, *Els contes de l'Osset Elies*, pensat per als més petits (fins a 6 anys), a càrrec de l'Espina de la Sardina.

23 D'ABRIL, AL LLARG DE TOT EL DIA:

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi, *Fira del llibre usat*, al pati de la Biblioteca.

23 D'ABRIL A LES 21:00 HORES:

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi, contes per a adults: *Contes d'amor i de riure*, a càrrec de Va de Contes.

DEL 27 AL 14 DE MAIG:

Exposició "Busco feina", a la sala polivalent.

Dibuixos guanyadors del concurs Manga realitzat a la biblioteca

Categoria A
(de 12 a 14 anys):
Sònia Bertran Mundet

Categoria B (de 15 a 18 anys): **Eric Pozuelo Álvarez**

Festa de Nadal a l'IES Vidreres

Èxit de participació en la Cursa-Cros de Nadal

GEMMA MASNOU

El divendres 19 de desembre, a l'IES Vidreres, vam celebrar la Festa de Nadal organitzada des de la comissió de festes amb la col·laboració del Consell Esportiu de la Selva, l'Ajuntament de Vidreres, l'empresa ATO i els comerços del poble.

Va començar la matinal amb la cursa de cros, a la zona verda del parc de Mas Flassià. Més de 230 participants entre alumnes i professors van demostrar estar en plena forma tot desafiant el fred i la gelor de la matinal. Les curses van estar animades i acompanyades per la música i veu del DJ Papa Noel Olmos. Amb la seva participació tothom va posar-hi el seu esforç i van ajudar a fer un ambient festiu i nadalenc!

Les noies de 1r i 2n d'ESO van ser les primeres de desafiar el fred.

Tot seguit, a l'IES va tenir lloc el concurs de pastissos elaborats per alumnes de 4t d'ESO. El premi consistia en un descompte de 50 euros del preu de viatge de final d'etapa. Es va posar punt i final a la festa amb l'acte d'entrega de premis i un sorteig de regals, obsequiats pels diferents comerços del poble entre tots els alumnes participants en la cursa de cros.

Finalment, per tancar aquest dia festiu, el professorat va participar en la 1a Jumble Sale, un intercanvi de peces de roba i de complements.

Els alumnes més veterans de l'IES van demostrar estar en molt bona forma.

Els nois de 1r i 2n d'ESO en plena sortida.

Les noies de 3r i 4t d'ESO començant amb alegria nadalenca els 2 km de cursa.

ELS PRIMERS CLASSIFICATS DE LES DIFERENTS CATEGORIES DE LA CURSA DE CROS VAN SER:

NOIES 1R ESO: 1a Sara Rieradevall; 2a Andrea Moreno; 3a Marina Sanz.

NOIS 1R ESO: 1r Pau Carreras; 2n Eric Galindo; 3r Alejandro Sanmartín.

NOIES 2N ESO: 1a Paula Soms; 2a Alexandra Ion; 3a Cèlia Roura.

NOIS 2N ESO: 1r Quim Quílez; 2n Eduard González; 3r Norbert Gaspar.

NOIES 3R ESO: 1a Sofia Macias; 2a Mari Harillo; 3a Estefania Sánchez.

NOIS 3R ESO: 1r Yassine El Yunch; 2n Adrià González; 3r Paco Molas.

NOIES 4T ESO: 1a Laura Marés; 2a Carla Colomer; 3a Carlota Codina.

NOIS 4T ESO: 1r Albert Sese; 2n Marçal Pons; 3r David Castell.

NOIES BATXILLERAT: 1a Melani Ballesta; 2a Aïda Andrades; 3a Elisabeth Casas.

NOIS BATXILLERAT: 1r Francesc Julià; 2n Ruben Fernández; 3r Llorenç Ramos.

PROFESSORS: 1a Gemma Masnou; 2a Andreu Elías; 3r Llorenç Soler.

PARES I MARES: 1r Jordi Julià.

Els professors també van participar en la cursa.

Els nois de 3r i 4t d'ESO en plena cursa en un dels revolts del circuit.

Cal agrair moltíssim la col·laboració dels 56 comerços del poble, que van fer possible que el sorteig de regals fos un èxit, i al Consell Esportiu de la Selva per la seva gran ajuda en el muntatge del circuit de cros.

IES VIDRERES: La maternitat d'Elna

MARIA MERCADER (4T ESO C)

Reflexió d'una alumna de 4t ESO a l'entorn de la xerrada que va fer als alumnes de 4t ESO Assumpta Montellà sobre La maternitat d'Elna.

La xerrada d'Assumpta Montellà em va deixar sense paraules, bocabadada. Jo pensava que l'autora de *La maternitat d'Elna* ens parlaria del seu llibre d'una manera més lineal i més neutra, però no va ser així: Assumpta Montellà posà molt de sentiment i molta precisió en l'explicació i això va fer que tots nosaltres ens endinséssim i visquéssim més els fets. Així doncs, crec que aquest contrast entre el que jo pensava i el que va ser fou una de les principals causes de la meua sorpresa davant la xerrada. D'altra banda, l'explicació tractava de l'holocaust, un dels temes que a mi més m'apassionen, i en ser fets molt recents captivaven més la gent a escoltar-los, ja que molts dels nostres avis van haver de passar per aquest turment.

Assumpta Montellà començà parlant de l'exili, quan els catalans fugien atordits cap a França buscant una nova vida, tot i que el que no sabien era que el pitjor s'amagava darrere la frontera. Amb només deu minuts havien d'omplir una maleta de records. Els records de tota una vida.

Els únics records que passarien amb ells la resta de la seva existència. Però un cop a la frontera, i després d'un llarg viatge ple d'inconvenients, les maletes eren buides i, tal i com digué Assumpta: "Buides com la seva vida". Ja no els quedava res, ni tan sols els records. Només aquells que mai s'esborren: els del cor. Però en tot cas, era millor no recordar, ja que el record encara feia més mal. Havien hagut de deixar enrere persones estimades, llars i tota una vida per buscar nous camins, nous horitzons. El que no sabien era que aquells nous horitzons només eren una disfressa, ja que darrere s'hi amagava la tempesta.

Quan l'autora explicava la soledat i la desgràcia que hi havia a les platges d'Argelers em venien calfreds i podia notar aquella fredor, com quan tens la punta del nas congelada. I se'm trencava el cor en mil bocins quan explicava que les mares havien d'enterrar el seus fills a la sorra, deixant-los únicament el cap al descobert, perquè no passessin fred, ja que les úniques mantes de què disposaven estaven molles. I, malauradament, la majoria d'infants no resistien el fred i al matí següent ja no es llevaven. Ni al matí següent ni mai. O quan els soldats rodejaven els exiliats amb tanques de filferro, com si fossin gossos, i únicament els donaven un bocí de pa per repartir, al qual tots acudien com feres i això servia d'entreteniment per als soldats. Però, afortunadament, els pobres exiliats van saber alligonar els soldats, ja que "malgrat la gana, teníem dignitat i malgrat estar tancats com gossos, érem persones".

Així doncs, van saber repartir-se el pa, tot deixant els francesos amb un pam de nas.

I quan Assumpta va començar a introduir *La maternitat d'Elna* en la història, "una illa de pau enmig d'una guerra", i explicava que s'havien salvat 597 infants d'una mort segura, ja no semblava tot tan negre, encara hi havia esperança.

Va ser molt emocionant quan explicava els naixements dels nadons, o el dia de Nadal, ja que malgrat estar separades de la seva família, va ser un Nadal inol·lidable. I com digué un dels nadons, ja grans, que nasqué a la maternitat: "La meva mare em va donar la vida, però l'Elisabet em va donar la confiança en l'ésser humà".

Gràcies a l'Elisabet van poder créixer 597 nadons sans i forts, apartats de la misèria, allunyats d'una mort segura.

Així doncs, va ser una xerrada molt intensa i reflexiva, i em sembla que més d'un ens hauriem quedat escoltant l'Assumpta Montellà unes horetetes més, i segur que molts de nosaltres, després de la xerrada, tenim moltes

ganes d'anar a l'excursió. I després de tot això, sembla mentida que els éssers humans en ocasions no tinguem sentiments. I que aquest fet que avui ja és història i forma part del nostre passat, malauradament en molts indrets d'aquest món això és el seu present.

Per tant, hem d'aprendre a valorar tot el que tenim i sentir-nos afortunats de ser qui som, de viure on vivim, d'haver nascut aquí i de poder gaudir d'una vida tan completa. Només cal comparar-la amb la dels exiliats; realment tenim moltíssima sort, i no sabem què és passar fam ni fred, i tant de bo no ho sapiguem mai.

CEIP SANT ISCLE

CEIP SANT ISCLE

Concert de Nadal d'alumnes de l'escola

P3 + P4 (veu) i 4t A (Orquestra).....	La llum del fanalet	X. i J. Moreno
P5 A + P5 B (veu) i 4t B (Orquesrta).....	Els nois davant el pessebre	Pop. alemanya
1r A + 1r B (veu) i 5è A (Orquestra).....	L'Àngel i els pastors	Pop. catalana
2n A + 2n B (veu) i 5è B (Orquestra).....	Som al dia de Nadal	Pop. bretona
4t A + 4t B (veu) i 6è A (Orquestra).....	Cançó de bressol	Pop. belga
Mestres (veu) i 5è A + 5è B (flauta).....	Jingle Bells	Pop. americana

TOTS JUNTS:

"La Festa dels Reis"

Petita cantata per a cor de veus blanques, orquestra de percussió i piano.

Lletra i música: **Joan Llongueras**

Arrengaments d'orquestra i piano: **F. Cruz**

MELODIES DE NADAL

Divendres, 19 de desembre de 2008

A les 10 del matí

Pavelló d'Esports de Vidreres

CEIP Salvador Espriu

Ja hem començat les celebracions!

CEIP SALVADOR ESPRIU

El passat dia 15 de setembre, coincidint amb l'inici de curs, ens vam trobar tot l'alumnat i professorat de l'escola al pati per bufar les espelmes d'un gran pastís d'aniversari.

Precisament aquell dia feia 25 anys que la nostra escola havia obert les seves portes. També vam penjar una pancarta commemorativa a la façana de l'escola que ens acompanyarà al llarg de tot el curs.

Poques setmanes després els nois i noies de sisè van penjar a les botigues del poble uns cartells per demanar als exalumnes que ens deixessin records del seu pas per l'escola. A dia d'avui hem rebut 25 aportacions de diferents persones de Vidreres (manualitats, àlbums, fotografies...). Encara n'esperem moltes més! Moltes gràcies!

El passat dia 26 de novembre vàrem fer l'acte inaugural de caire més institucional a la Sala d'Actes de l'Ajuntament. Va consistir en una xerrada col·loqui a

càrrec del professor de Pedagogia de la Universitat de Girona, Sr. Xavier Besalú, i del director dels Serveis Territorials d'Educació a Girona, Sr. Andreu Otero. El tema era "La societat canvia... l'escola també". Hi va haver una bona assistència.

Al segon trimestre, coincidint amb les festes del Ranxo, hem previst organitzar una exposició fotogràfica a la Sala d'Actes de l'Ajuntament. Per al tercer trimestre estem organitzant una segona exposició a la biblioteca de l'escola i un trencaclosques de 25 peces de grans dimensions al vestíbul, a partir del material aportat pels exalumnes del centre.

Encara tenim altres idees al tinter: un record de l'aniversari per a cada alumne, l'edició d'un llibre i l'elaboració d'una cantata que reflectiran la història del CEIP Salvador Espriu.

Com a cloenda de tots els actes hem previst un acte festiu multitudinari a finals de curs.

Si voleu fer-nos arribar algun escrit per al llibre podeu enviar-lo a l'adreça següent:

b7004906@xtec.cat

Què respirem?

Una aproximació a la contaminació atmosfèrica

EDUARD ADROBAU

La pregunta de què respirem sembla molt òbvia, respirem aire. Però l'aire és un compost de diferents productes, com oxigen, nitrogen, diòxid de carboni, ozó...

Molts productes es troben de forma natural a l'aire, però d'altres que tenen un caràcter tòxic es deuen principalment a l'activitat humana. I precisament són aquests productes que depenen de nosaltres que volem saber quins efectes poden tenir.

Els compostos que es generen i que actuen com a tòxics a les plantes i animals es deu en gran part pel transport per carretera, tant de persones com de mercaderies, i que es tracta de la principal font de contaminació de les àrees urbanes. De fet, aquesta afirmació, juntament amb l'efecte negatiu de la contaminació en la salut, a curt i llarg termini ja no són hipòtesis, sinó que han esdevingut afirmacions acceptades pel gran públic en general.

Fins fa un temps les activitats industrials eren el primer factor de contaminació de l'aire, actualment el trànsit n'és (a les zones urbanes) el principal culpable.

Les anàlisis demostren que una intensitat més baixa de vehicles està relacionada amb un aire menys brut. Els contaminants emesos pels motors de combustió interna són molt diversos: hi ha diòxid de carboni (CO_2) i monòxid de carboni (CO), hidrocarburs, òxids de nitrogen (NO_2 , NO, NO_x), òxids de sofre (SO), principalment SO_2 . Aquests contaminants s'anomenen contaminants primaris, ja que són els que es produeixen directament, mentre que aquests poden reaccionar entre si o amb altres productes per donar uns segons contaminants. Un exemple és la reacció dels NO_x amb els rajos ultraviolats, que donen lloc a ozó troposfèric (ozó que es localitza a pocs metres del sòl), altament contaminant. Aquests últims reben el nom de contaminants secundaris.

No tots els contaminants són gasos, també n'hi ha de sòlids, com les partícules en suspensió i els metalls pesants. Cal ressaltar que, contra el que es podria pensar, una part important de la contaminació per partícules fines del trànsit no prové de les emissions dels motors a través dels tubs d'escapament. Aproximadament un 30% té el seu origen en el desgast mecànic del motor, dels frens, dels pneumàtics o del ferm de rodament. Aquest fet, amb la

tipologia d'urbanisme dens, i d'edificis alts, fa que l'aire quedi estancat i, juntament amb la climatologia poc plujosa, fa que hi hagi moltes dificultats per dispersar i netejar l'atmosfera de contaminants. La pluja arrossega els sòlids i metalls pesants i els dispersa en el territori, fent que l'acció contaminant no es concentri únicament en un punt.

Quins efectes tenen els contaminants?

Segons les propietats químiques i físiques dels contaminants tenen efectes sobre el medi:

El diòxid de carboni CO₂

El CO₂ és un dels principals factors que es produeixi l'increment de l'efecte hivernacle.

El monòxid de carboni CO

El monòxid de carboni té un paper més perjudicial a nivell de salut que el CO₂, ja que el CO es fixa a l'hemoglobina (a les cèl·lules sanguínies) i fa que aquestes no puguin transportar oxigen, reduint així l'eficàcia de la respiració.

El diòxid de sofre (SO₂) ha estat el contaminant més característic del medi urbà i és el principal causant de l'*smog* fotoquímic (la típica boira que caracteritzava la ciutat de Londres). Aquest contaminant s'emetia en grans quantitats en la crema de carbó i de combustibles fòssils de baixa qualitat. Aquest *smog*, quan es combina amb el vapor d'aigua, pot generar la pluja àcida, però també afecta de forma important el procés respiratori de les persones, provoca afectacions a les mucoses dels ulls...

Els òxids de nitrogen (N₂O, NO, NO₂)

Procedeixen de la combustió de motors (el nitrogen atmosfèric a altes temperatures es combina amb l'oxigen), produeixen irritació a les mucoses respiratòries i als ulls. En altes concentracions poden inhibir la fotosíntesi d'algunes plantes.

Un dels metalls pesants més contaminants per la seva enorme presència era el plom, que s'utilitzava com a estabilitzador a la gasolina súper.

El plom, procedent de la indústria metal·lúrgica i de les benzines, afecta al sistema nerviós, provoca paràlisis, manca de coordinació...

L'ozó

L'ozó es tracta d'un contaminant d'origen secundari, que a pocs metres del sòl produeix necrosi cel·lular, irritació dels ulls, afecta al creixement de la vegetació... La necrosi cel·lular és la mort de les cèl·lules, i una de les espècies que és més sensible és el pollancre (*populus nigra*) que es troba a molts pobles i ciutats, una forma fàcil de veure si hi ha presència d'ozó és observar a les fulles unes taques marrons que són l'efecte de l'ozó sobre les plantes.

Les partícules sòlides

Aquestes partícules sòlides que provenen del desgast dels frens, pneumàtics, ferm, etc., les podríem diferenciar per la seva mida. Així, les PM10 tenen un diàmetre inferior a les 10 micres (mil·lèsimes de mil·límetre), mentre que les PM2,5 són més petites i no arriben a

les 2,5 micres. Totes dues són perilloses, però les més petites tenen la capacitat de penetrar més profundament a les vies respiratòries i produir lesions al teixit respiratori (alvèols) produint inflamacions, i es dipositen en els pulmons, reduint la capacitat de respiració.

A més d'aquestes partícules hi ha les PM_{0,1} que són partícules ultrafines, que tenen un diàmetre inferior a les 0,1 micres, i són majoritàriament emeses pels motors dièsel. Cal destacar que aquests darrers actualment disposen de tecnologies (filtres, catalitzadors...) que fan que no emetin tantes partícules.

A més, aquests contaminants i l'exposició simultània a diversos contaminants agreugen de forma important l'aparició de malalties respiratòries com l'asma infantil, l'augment de les al·lèrgies a la població en general, increment de càncers de pulmó i poden arribar a provocar arteriosclerosi.

Ja que s'ha detectat que la contaminació és un factor que determina la qualitat de vida i afecta de forma severa a la vida dels ciutadans, sobretot la d'aquells que viuen en zones amb molt de trànsit (com és el cas de les ciutats), fa un temps que es van començar a portar a terme diferents mesures.

Algunes mesures estan basades en solucions tècniques, com per exemple disminuint l'emissió de contaminants dels motors (millorant els combustibles i la combustió dels motors) o bé a través de nous ferms de carretera

que disminueixen el desgast dels pneumàtics i l'alliberament de partícules. També s'està fent una important tasca amb els filtres de partícules d'emissions dels vehicles nous, sobretot en els vehicles dièsel, tot i que actualment en aquests moments la flota de vehicles és molt envellida

La mesura essencial, però, sembla la reducció dels nivells del trànsit. En aquests moments es comencen a prendre mesures per intentar reduir els nivells de

contaminació de les àrees urbanes, aquest és el debat del qual darrerament se n'està parlant moltíssim, sobretot a la zona de l'àrea metropolitana de Barcelona, la regulació de la velocitat. L'any passat es va limitar la velocitat a 80 km/h i aquest any es vol ampliar la zona de regulació del trànsit.

Sembla que aquesta mesura comença a presentar algun resultat positiu, ja que els primers estudis així ho demostren. Però aquesta no és l'única mesura que s'ha d'optar per a la reducció de la utilització del transport privat, si realment es vol reduir la contaminació s'ha de fer una política que realment fomenti l'ús del transport públic, aquesta serà l'única solució que farà que realment es redueixin de forma important els nivells de contaminació de les àrees urbanes.

L'esmorzar, sostenible i sa

ASSUMPCIÓ MORÉ I FÀBREGAS

Per part del Consell Comarcal de la Selva, del Departament de Medi Ambient i amb la col·laboració del Col·legi de Farmacèutics de Girona ha començat una campanya en els col·legis (les primeres xerrades han estat al Salvador Espriu, i al Sant Iscle tindran lloc a principis del 2009) en les quals s'explica als nens com ha de ser un esmorzar sostenible i sa.

L'apartat de la sostenibilitat el duu a terme la Carme, membre del Consell Comarcal. La Carme els explica la importància de reduir les deixalles: ha regalat a cada nen una carmanyola i una bossa de roba perquè cada matí els nens posin l'esmorzar dins i no utilitzin paper d'alumini ni bosses de plàstic. En aquesta bossa hi consta el logo de les tres R: reduir, reutilitzar i reciclar.

L'apartat que tracta de l'esmorzar saludable el portem a terme les farmacèutiques de Vidreres: la Júlia Vilardell i l'Assumpció Moré. A l'escola se'ls va regalar una làmina de la piràmide dels aliments.

L'esmorzar sa

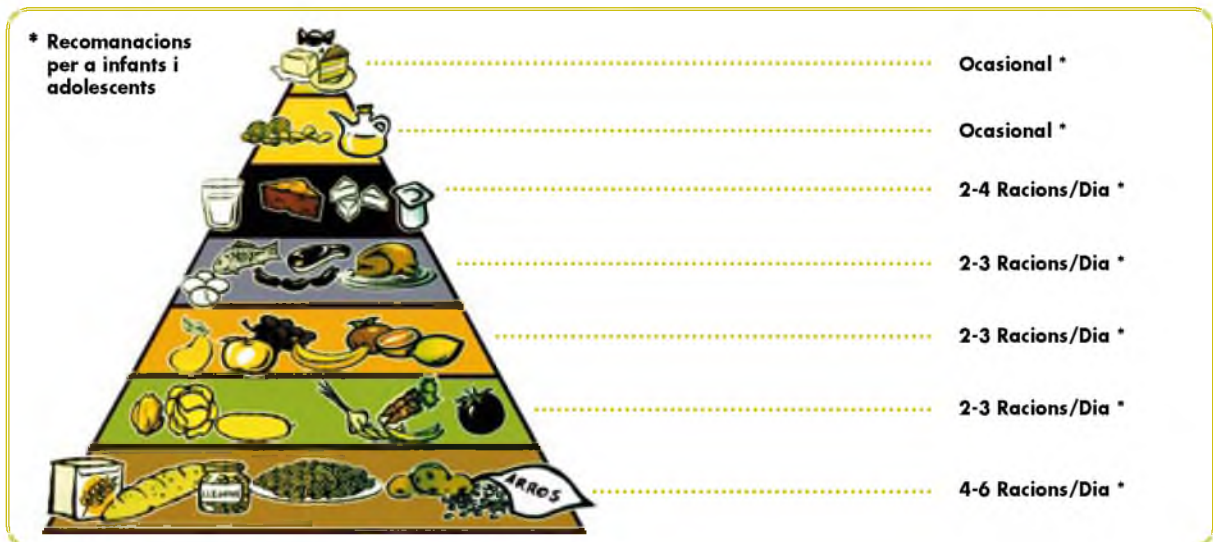
El Departament de Salut recomana que es facin cinc àpats al dia: al matí, a mig matí, al migdia, a la tarda i al vespre. El primer àpat del dia ha d'ésser energètic, ja que és el "combustible" del dia, i hauria de constar d'un

entrepà, fruita, suc natural, cereals, derivats làctics i/o fruits secs. L'àpat de mig matí és el que els nens solen realitzar a l'escola i hauria de ser un entrepà i/o una o dues peces de fruita. S'hauria d'evitar de totes totes els productes de brioixeria, els quals incorporen molts greixos *trans* i les "xuxeries", que no porten greixos però sí molt sucre i que a la llarga ajuden a augmentar el colesterol, l'obesitat infantil i crear mals hàbits alimentaris entre els joves.

ELS ALIMENTS RECOMANATS EN L'ESMORZAR SÓN RICS EN:

- EMBOTITS:** rics en proteïnes
- FRUITA:** un dels aliments més sans per a l'organisme. Aliment molt ric en vitamines
- CEREALS:** aliment ric en hidrats de carboni, vitamines, minerals i fibra
- DERIVATS LÀCTICS:** rics en proteïnes d'alt valor biològic. Vitamines i minerals
- FRUITS SECS:** font concentrada d'energia

Aquestes mesures dietètiques haurien de ser no només destinades als nens, són mesures per a tota la població que a causa del ritme de la societat (home i dona treballen fora de casa, es menja fora de casa, es cuina menjar ràpid...) a vegades són difícils de portar a terme. Us desitgem molt bon any 2009 i que els torrons de les festes no us hagin fet mal.

Atlètic Vidreres Millorem dia a dia...

ATLÈTIC VIDRERES FSCE

Una temporada més l'Atlètic competeix a la Lliga la Selva, i ja en els seus inicis s'ha apreciat una millora evident en el Grup.

Tot i els resultats de la temporada anterior, l'entrenador repeteix a la nostra banqueta. En aquesta segona temporada ha treballat fort amb un equip que té 4 noves incorporacions (Xavi, Martí, Gerard i Ivan) i 3 baixes (Sergio, Cristian i Abel) i es mantenen 11 jugadors de la passada temporada. Per desgràcia, en Martí ha hagut de deixar el club als primers partits de lliga, per motius professionals, *esperem que tinguis molta sort Martí!*

Un altre aspecte que cal destacar és el bon ambient, companyonia, bon rotlló i ganes de fer pinya al grup. Aquestes actituds, juntament a l'esforç i treball diari per part de tots els membres del club (dos dies d'entrenament, compra de material esportiu, cursos d'entrenador...), fan que els resultats en aquests primers partits de la temporada hagin millorat.

Fila de dalt: Toni, Antonio (entrenador), José, Miguel, Santi, Oscar, Ivan, Diumé (president), Martí.

Fila de baix: Lucas, Manel, Albert (segon entrenador i capità), Gerard, Xavi (segon capità), Fran, Jaume.

No present a la fotografia: Juan, Fàtima (delegada).

També volem destacar tots aquells que vénen setmana a setmana a entrenar amb l'Atlètic, són els *supporters*, que tot i no tenir fitxa federativa els sentim part del club i també fan possible que aquest creixi dia a dia. És per això que tot aquell que estigui interessat a venir a entrenar o fitxar per l'Atlètic s'adrexi al pavelló (els dilluns de 21:00 a les 22:30 hores i els dimarts de les 20:30 a les 21:30 hores).

Com hem dit, aquest conjunt d'actuacions han fet que en aquest inici de temporada 2008/2009 s'hagi donat una millor imatge esportiva i d'actitud. El conjunt ha obtingut 3 victòries i 4 derrotes, en general han mostrat un millor joc, entrega, esforç i lluita.

Però no és moment de cantar victòria, i aquest procés de millora només ha fet que començar i entre tots hem d'anar cada dia més endavant per sortir victoriosos dels diferents camps.

Recordeu que el nostre horari de partits com a locals és a les 4 de la tarda del dissabte, i que podeu consultar tot el calendari, horaris, estadístiques i moltes seccions més a la nostra web: **www.vidreresfsc.com** i al Grup *Força Atlètic!* del Facebook.

I ja per acabar, tota la junta i membres del club us desitgem un Felç 2009 i molts "Atlètics Gols"!

Club Tennis Vidreres

Competicions passades, competicions futures

CLUB TENNIS VIDRERES

Durant els mesos d'octubre, novembre i desembre, tal com és habitual, el Club Tennis Vidreres va prendre part en la lliga provincial de tennis, on milita en la divisió Coure.

Els dos primers compromisos, contra el Caldes (a fora) i el CT Casa Nova (també a fora), van acabar en derrota, fet que va impedir lluitar per l'ascens de categoria. Els compromisos següents contra l'Estartit B (a casa), el Celrà B (també a casa) i el Cassà B (en pista contrària) van acabar amb còmodes victòries, fet que va situar el Club en la cinquena posició final.

En els dos enfrontaments disputats a casa, els adversaris es van mostrar sorpresos pel manteniment de les instal·lacions, si bé nosaltres vam manifestar que treballàrem colze a colze amb l'Ajuntament per pal-

liar la situació actual i que això requeriria el seu temps. D'altra banda, previsiblement el mes de març, els nens i nenes federats de l'Escola començaran a competir en les lligues i torneigs que s'organitzen al llarg de la primavera i estiu després de tot aquest període important de preparació que duen a terme entre setmana des de l'inici del curs. Esperem que tots hi posin ganes i il·lusió i que ens enduem petites bones sorpreses.

En nom del Club Tennis Vidreres, us volem desitjar un molt bon any 2009.

MC Esportiu Amics de la Moto de Vidreres

PRESIDENTA DEL MC ESPORTIU AMICS DE LA MOTO DE VIDRERES

Ara toca el torn dels agraïments que voldria donar a tota la gent que amb la seva ajuda fan possible que es puguin dur a terme les dues curses que el MC fa any rere any, i que sense ells seria impossible, per vosaltres a companys i amics, moltes gràcies!!! També voldria donar les gràcies a l'Ajuntament per la seva col·laboració.

Aprofito aquest escrit per fer una rectificació referent a la cursa americana de Festa Major que es va publicar a l'anterior *Rec Clar*, que feia referència al pilot guanyador de la cursa de júnior 125 cc Josep Rallo. L'escrit deia que

aquest pilot era de Vidreres i en realitat volia dir que era soci del MC Amics de la Moto de Vidreres.

Ara ja estem preparant la propera temporada, per tant ens toca demanar la vostra ajuda i col·laboració, que estem segurs que tindrem.

El XVI Moto-Cross

es durà a terme els dies 7 i 8 de març.

La IX Cursa Americana

Festa Major de Vidreres serà el 30 d'agost.

Ja us mantindrem informats.

Nou Patí Vidrerenc

NOU PATÍ VIDRERENC

El dia 9 de novembre vàrem participar a un social a Mataró, van sortir a pista 10 patinadores del NPVidrerenc, les quals van participar en els nivells corresponents a cada una d'elles.

Els nivells eren Iniciació D, C, B, A i Certificat. Per aquest motiu, només van poder participar deu patinadores. Cal destacar la primera posició en Iniciació C d'Ainoa Márquez i la tercera posició de Marina Bondia en Iniciació D.

A finals de temporada 2008, vàrem portar a terme la Quina de Nadal, que es va fer al Casino durant els dies 6, 7 i 8 de desembre. Aquest any va ser el segon que la fèiem i cada any agrupa un major nombre de participants. Volem agrair la col·laboració desinteressada dels comerços i empreses del poble i també de la gent que hi va participar.

El dia 17 de desembre vàrem donar per tancada la nostra temporada esportiva 2008, vàrem berenar amb tots els/les patinadors/es i vàrem tenir una tarda de jocs i diversió.

Hem tornat a reprendre la nostra activitat esportiva començant la temporada 2009 el dia 7 de gener. La nostra línia seguirà sent la mateixa alternant competició amb els Festival. Us posem en coneixement que estem preparant el nostre 1r Festival de Patinatge, el qual tindrà lloc el dia 8 de març de 2009, al pavelló esportiu, amb la participació de tots els patinadors de l'Envidraren i altres clubs de la província. Us hi esperem a tots!!!

Joves de Vidreres

Bon inici de temporada

JOSEP RUHÍ SERRA - JOVES DE VIDRERES C.F.S.

Aquesta temporada 2008/2009 els Joves de Vidreres C.F.S hem començat a competir a les competicions organitzades pel comitè de futbol sala de la Federació Catalana de Futbol, concretament estem al grup 8 de la Primera Territorial.

Amb el canvi de federació ens hem trobat un grapat de regles noves que afecten molt al joc, al principi anàvem molt perduts, però mica en mica ens hi estem adaptant.

Aquesta temporada la plantilla segueix dirigida per en Beltran Ruz i està formada per 12 jugadors, l'equip ha sofert força canvis respecte a la temporada passada, amb un total de 6 baixes cobertes per 4 nous jugadors.

Aprofitaré aquestes línies per donar les gràcies als companys que per diferents motius ens han deixat, sempre sereu part dels Joves. Les noves incorporacions han estat: Quim Campuzano, Carles Termes, Víctor Colina i Eduard Ruz, els dos últims ja havien estat a l'equip la temporada 2006/2007.

Aquest any també ens ha deixat el nostre conserge preferit, en Xevi Oller, que s'ha exiliat al camp de futbol perquè devia tenir informació que aquest hivern al pavelló faria molt fred, quin gran estrateg.

Un cop acabada la Festa Major vam començar els entrenaments i vam fer una pretemporada més completa que els anys anteriors, tot i això ens va costar conjuntar el grup i agafar ritme i els resultats no van ser del tot positius. Un cop va començar la lliga l'equip va anar creixent i en aquests moments estem a la zona alta de la classificació. Esperem que el 2009 ens senti bé i que l'equip segueixi amb la mateixa intensitat del 2008.

Aquest any podeu trobar les cròniques dels nostres partits a: www.fotolog.com/nois_vidreres o escoltar-les al programa de ràdio "dilluns esportiu" de la radio lokal81 (lokal81.com).

Com sempre, volem donar les gràcies a la gent que ens ve a donar suport al pavelló, sense vosaltres tot seria més complicat.

ASSU ASSU ASSU!

Classificació

Can Ricard de Salt C.F.S.	24
Joves de Vidreres C.F.S.	23
Sant Julià de Ramis F.S."B"	22
A.C.E. Riudellots "B"	19
Palamós C.F.S.	18
La Bisbal d'Empordà C.F.S.	16
I.E. Malgrat C.F.S.	16
Santa Maria de Palafolls F.S.	12
Sant Antoni de Calonge C.F.S.	11
Sant Hilari C.F.S.	7
Celrà C.F.S.	7
L'Estartit U.E.	1
I.C.V. Blanes	retirat

Equip temporada 2008/2009:

Raül Palenzuela (p), Quim Campuzano (p), Xavier Bancells, Víctor Colina, Marc Ramírez, Eduard Ruz, Jordi Oller, Josep Ruhí, Carles Termes, Marc Ball-Ilosera, Àngel Mateu i Jordi Artau. Beltran Ruz (entrenador), Sergi Somolinos (delegat) i Sergi Ramírez (president).

Yes, you can't. Sí, tu no pots

ANTONI GISBERT IVERN - DELEGAT D'UNIÓ DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA A VIDRERES

Fa dos anys aproximadament que CDC va presentar a la que actualment és cap de llista de CiU, Glòria Sèlis. Des d'Unió la vam acceptar per tres coses.

Primer, perquè nosaltres no aportàvem cap candidat/a per encapçalar la llista de CiU, fet que pot ser que no es repeteixi mai més.

Segon, perquè el que fins llavors havia sigut cap de llista per CiU aquesta vegada no es va presentar per disputar aquest lloc. Potser es pensava que li havíem de fer la feina. Per cert, en certa manera ha sigut una sort, perquè l'opinió pública de Vidreres diu que és molt trist que una persona com ella no fos capaç de fer res per Vidreres amb el temps que va ser a dins i que només hi va entrar pels seus egos personals. A part, a molta gent li esgarrifa el fet de que pugui tornar a encapçalar una llista. En qualsevol cas, les urnes no s'equivoquen.

Tercer, perquè confiàvem que aquesta dona, havent sigut presidenta dels comerciants, seria capaç de portar un Ajuntament. Ens vam equivocar. Des del partit volem demanar disculpes a tots els militants i simpatitzants per haver ajudat a què un personatge com aquest a dia d'avui pugui estar assegut en una cadira i que hagués pogut arribar a estar seient a la cadira d'alcalde. Per sort, per a tots nosaltres i gràcies a la seva "inutilàndia" a l'hora de negociar, no l'hem d'aguantar. Això són els seus resultats històrics.

Ha passat més d'un any i mig i volem fer la nostra valoració de la feina feta per la representant de CDC. Amb menys d'un mes, vostè va passar de la glòria de tenir una cadira a on poder dirigir una regidoria a la humiliació total i absoluta per l'esbandida escales avall que els socialistes li van fer. Senyoreta Sèlis, li van veure les intencions, que després han quedat demostrades. Vostè només volia el càrrec per cobrar un sou.

També hem de dir que el PSC no va estar a l'altura perquè es pensaven que tenien un xai del que en farien el que voldrien i va resultar que un cop a dins

van trobar-se un llop i, a més, ferit i, gràcies a la seva confiança a què són millors, ara mateix governen sense tenir majoria. Baixeu dels núvols i de la glòria en els quals no heu estat mai.

Puc veure els escrits que fa al Rec Clar i al Diari de Vidreres, i sort que no els escriu vostè, perquè si ara fan riure imagineu-vos llavors, farien plorar. Vostè sola és la deshonra del partit.

Tot no ho fa malament, fa servir les paraules estat de xoc, la trobem ben apropiada per a aquest Ajuntament, però li vull dir i li vull recomanar que no la faci servir cada dia, perquè això demostra encara més que vostè és una mediocre. Els mediocres senten una paraula, els hi agrada i a partir de llavors la fan servir per tot.

Si ens posem a parlar de la seva actitud als plens, li he de dir que des de l'època del Sr. Roca Junyent, que no havia vist una política amb una facilitat de paraula com la seva, al revés. Desenvolupa els temes i parla tant però tant bé... Quan la gent que hi ha a la sala d'actes, sent aquelles paraules "Pensem el mateix que en Daranes" o "No tenim res a dir", fan que tothom tingui unes ganes boges d'aixecar-se i aplaudir-la, pel seu vocabulari tant fluid. Vostè és un autèntic desastre, que no és digna de portar les sigles de CDC, a part li vull recordar que vostè només pot signar com a Convergència els seus articles. Si en el seu dia no ens va voler per formar llista ara no s'apropriï d'un sigles que vostè no representa. Faci un favor als vidrerencs, plegui i vagi-se'n cap a casa.

Dit tot això, Unió es planteja seriosament anar sols, sense Convergència, a les properes eleccions municipals.

Hem tingut la necessitat, des del partit, de fer aquest escrit per demanar disculpes a tothom per l'esperpèntica feina que està realitzant aquesta senyoreta. No vam ser conscients a l'hora de triar-la i vam posar la pota. Perdoneu-nos.

NOTA SOBRE LES GUÀRDIES DE LES FARMÀCIES DE LA PÀGINA 2

El passat 28 de gener vam saber que les guardies de les farmàcies havien canviat, però les cobertes d'aquest Rec Clar núm. 44 ja estaven impreses i, per tant, va ser impossible modificar-les.

Disculpeu les molèsties.

Relleu en la direcció de Convergència

M. LLUÏSA CAPDEVILA - PRESIDENTA COMITÈ LOCAL DE VIDRERES

Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), seguint la dinàmica dels seus militants, ha renovat els seus representants de l'Assemblea Local de Vidreres amb la finalitat de poder assolir els objectius que s'ha marcat.

En tota l'etapa democràtica que va començar el 1977, Convergència i Unió sempre ha estat un referent i una federació que sempre s'ha bolcat i implicat en la governabilitat del nostre país i, fins i tot, de l'estat. Amb aquesta mentalitat, Convergència vol estar present en la política municipal de Vidreres, aportar-hi idees, il·lusió i treball perquè el nostre poble tingui l'empenta que es mereix.

Veiem amb preocupació la manera com es desenvolupa la política municipal darrerament. Creiem que governar no és imposar els propis criteris encara que

sigui amb majoria de vots, perquè, com deia Ortega y Gasset en el seu llibre *La rebelión de las masas*, la majoria no sempre té la raó. Aquesta norma també hauria de servir per a l'oposició a fi que actuï amb responsabilitat i compromís de millora, perquè amb amenaces, retrets, insults, calúmnies o amb el silenci, poc ajudarem a tirar endavant el nostre poble.

És cert que per dirigir s'han de prendre decisions, però també és cert que s'han de prendre amb el seny, respecte i precaució necessaris.

Aquests dies de Nadal, que tots fem promeses de felicitat i ens desitgem el millor, des de Convergència també voldríem veure com els nostres polítics practiquen el respecte i la coherència en els seus actes. Per això, com no pot ser d'altra manera, també volem desitjar-vos el millor per a tots i totes.

Els trabucaires i la Festa Petita

LAURA ESTRADA FULLÀ

Jo no sé què representa aquesta tradició dels trabucaires, i tampoc no els havia vist mai fins aquest cap de setmana que hem estat a la Festa Petita d'aquí Vidreres i ens hem trobat amb ells.

De part meua, penso que és una cosa totalment incompatible, ja que la programació de la Festa indicava que hi havia activitats tot el dia per a nens, ja que llavors crec que el que no pot ser és que tu estiguis tan tranquil gaudint amb el teu fill i de cop i volta es posin a tirar trets.

En el meu cas, anava amb en Gerard, que té quatre anys i la Júlia que té dos mesos, i em va molestar molt.

Per un costat, per en Gerard, perquè no li va agradar gens i ja volia marxar i també per la Júlia, ja que és molt petita, i si a nosaltres ens molesta aquest soroll tan fort, doncs imagina't a ella.

Com ja he dit abans, no sé en què consisteix la tradició, però el que penso és que es podria fer d'una altra manera i així podríem gaudir tots de la Festa, sense estar pendents de si desapareixen o no.

Adéu a la Planta asfàltica!

COMISSIÓ DE VEÏNS DEL BARRI DEL PLA DE LA FONT

Des de la comissió de veïns del Barri del Pla de la Font, volem donar les gràcies a tots i totes les persones, tant privades com polítiques, que han fet possible la curta durada de la planta asfàltica en el nostre territori.

Es tenia previst, en un inici, una durada molt més prolongada en el nostre territori del que realment ha estat. Segons el responsable del Serveis Territorials de Política Territorial i Obres Públiques a Girona, Ramón Ceide, aquesta planta estava en una situació privilegiada per poder realitzar el desdoblament de la C-35 (ara ja acabada), el de la Nacional II des de Caldes de Malavella fins a Tordera, el tercer carril de l'Autopista AP-7 i per al que convingués.

Aquesta informació ha sigut contrastada amb el Cap de l'OGAU de Girona, Serveis Territorials del Departament de Medi Ambient i Habitatge, Ricard Darnés.

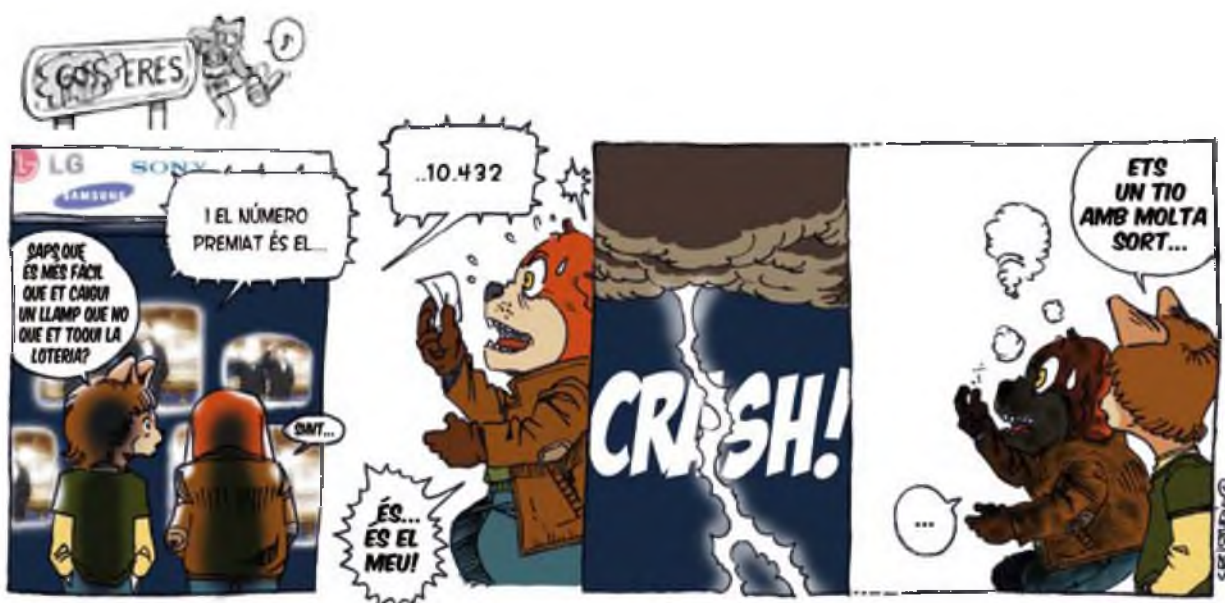
Gràcies a tots i totes per l'esforç realitzat.

Imatge de la planta asfàltica.

Imatge de la mateixa zona sense la planta asfàltica.

En Pitu Esparter

DOLORS SELIS I MASNOU

Estimat Pitu,

Saps? No et puc dir que em sàpiga greu no haver anat a la missa del teu enterrament. Amb el temps que feia que ens coneixíem, un comentari com aquest no tenia res a veure amb nosaltres.

Però sí que em sap greu no haver-te dit adéu el darrer dia que et vaig veure al carrer. Anava amb pressa per la mainada: havia d'estar pels meus fills i no vaig pensar que potser seria la darrera vegada que et veuria.

Em sap greu. Tu això mai no ho hauries fet, i jo, en canvi, vaig haver d'optar per prioritats del dia a dia.

Em sap greu: el teu dia a dia era el de la gent que estimaves.

Les lliçons de música a canvi de peix per a l'arròs; les tardes de xerrades a canvi de res, un faristol del Barça, els pessebres, naixements i reis mags de guix... Tant a canvi de tan poc.

Em sap greu. No trobaré més companys com tu, rics i generosos de temps per compartir.

La pressa del dia a dia no em va permetre aturar-me a esperar-te i, en canvi, tenia moltes coses a dir-te.

Estic contenta d'haver tingut un amic com tu, algú capaç de construir un paradís amb una capça d'escuradents i un pessebre de figures de guix només pel plaer de la feina acabada.

Em plau haver estat una de les teves amistats i recordo la teva trucada matinera per Nadal, Pasqua o pel sant o aniversari tot desitjant-me que passés una bona diada.

Gràcies per tot, per tanta amistat, per tanta companyia i per tant de tu. Ja m'ho va explicar una vegada l'Estrella. Ella, amb un nom que feia llum per si sol, es va refiar del músic més jove, senzill i amb més cara de bona persona dels que eren a casa seva perquè l'acompanyés al vespre a buscar la llet. No es va equivocar.

Em penso que els diaris i l'esquela parlaven d'en Josep Font i Turró i que agraïen que tothom tingués un record per tu en les seves pregàries. Jo no he pregat, però sí que he pensat en tu i sé perfectament on ets: enmig de les persones bones.

Parc de Vidreres

LOURDES PARLADÉ IZQUIANO

Des que el meu fill va venir amb una caca de gos a la mà, quan un dia del mes d'agost estava jugant al Parc d'aquí de Vidreres (al costat de la Pineda d'en Mazó), que vull fer aquest escrit, però sincerament se'm fa molt difícil, per dues raons:

1a Vull parlar des de la meva opinió personal i ser objectiva, les meves paraules no vull que ofenguin a ningú encara que jo sí que estic ofesa, i crec que també totes aquelles persones que potser també són pares i que se sentin identificades amb mi.

Em dirigeixo a totes les persones que tenen gossos que es caguen dins del Parc, estic molt afligida, sé que això no solucionarà el tema, ja que és molt difícil de controlar, però us demano, si us plau, que reflexioneu davant d'aquesta situació, feu ús de les bosses de plàstic, mireu una mica endavant i als

costats i penseu que no esteu sols vivint aquí, sigueu conscients del que s'està fent i, sobretot, valoreu l'entorn, que és de tots.

Gràcies.

2a El millor regal que tenim al poble són els nens i el pitjor és que no tenim un Parc en condicions, està brut com he comentat anteriorment i no està adaptat per als nens. Jo, com a mare, em sento indignada d'haver d'anar a una altra població perquè el meu fill pugui gaudir d'un Parc amb unes condicions òptimes, poblacions de les rodalies com ara Sils o Maçanet. Des d'aquí vull fer una crida a qui li correspongui...

QUAN TINDREM UN PARC
ON ELS NOSTRES FILLS PUGUIN GAUDIR?

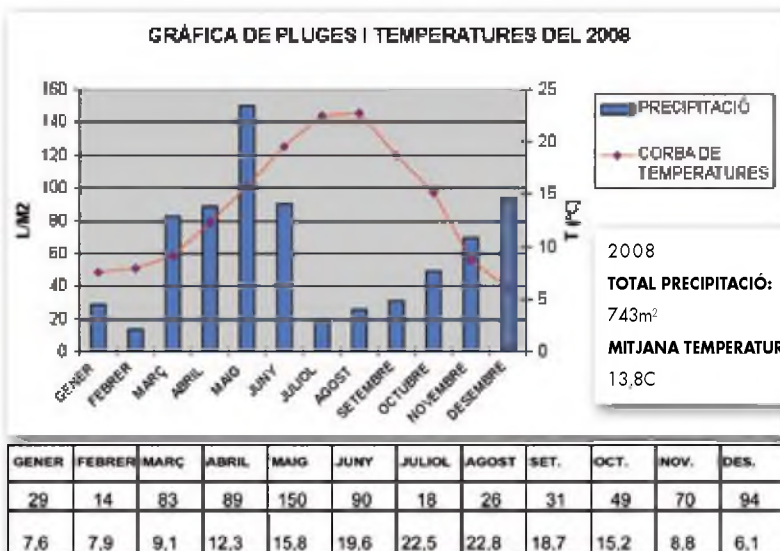
Resum meteorològic del 2008

JORDI PRESAS

El 2008 ha estat un any de normalització. A grans trets, les temperatures han estat moderades i normalitzades en cada època de l'any i, pluviomètricament, després d'uns anys de dèficit hídric important (els darrers dos anys gairebé extrems), i d'arribar a un punt molt preocupant pel que fa a la sequera, a partir del mes d'abril aquest dèficit ha iniciat la recuperació. Tot i això, encara hem tingut alguna anormalitat estacional puntual, que per altra banda és un factor típic del nostre clima mediterrani.

Estudiem les estacions una a una, ja que la novetat respecte bastants anys passats és que enguany ha estat un any amb les estacions ben marcades i diferenciades:

Aquestes són les gràfiques que resumeixen l'any:

Hivern: Va ser poc fred en general, amb temperatures moderades i superiors a les habituals (una de les poques anormalitats de l'any). Les precipitacions, per altra banda, són escassíssimes durant els mesos de gener i febrer (fet habitual), i coincideix amb el moment més crític de la situació de sequera acumulada dels últims anys, amb les reserves d'aigua gairebé esgotades a tot el país. El mes de març és humit però insuficient.

Primavera: Pluviomètricament providencial. Els 329 l/m² caiguts durant els 3 mesos, igualen gairebé el registre de tot l'any 2006, quan amb els 12 mesos es van acumular tan sols un total de 337 l/m². Les reserves es normalitzen i els paisatges viuen una de les millors primaveres dels últims anys.

Estiu: Estació normalment càlida i seca, tal i com correspon al nostre clima.

Tardor: Estació una mica variable, amb algunes onades de fred que fan assolir mínims de -4,2°C el mes de novembre, i de -4,3°C el desembre (mínims poc pròpies d'aquests mesos) i amb precipitacions escasses al principi i abundants al final d'any (al contrari del que sol passar, així doncs, la segona anormalitat de l'any). Si mirem el global de precipitació de l'estació, però, està pel voltant de la mitjana habitual (213 l/m²).

I compte amb l'hivern que ve!

Aquest és el quadre que té en compte la temperatura real i la sensació que s'assoleix segons la velocitat del vent. Segons la sensació tèrmica, el risc per a la salut pot ser molt perillós. Per exemple: a 0°C i amb una velocitat del vent de 12 m/s, la sensació és de -17°C, cosa que produeix una desagradable sensació. Però el risc pot arribar fins a la congelació...

Velocitat del Vent (m/s)	Temperatura de l'aire (°C)																																
	8	6	4	2	0	-1	-3	-5	-7	-9	-11	-13	-15	-17	-19	-21	-23	-25	-27	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51		
2	7	5	3	1	-1	-3	-5	-7	-9	-11	-13	-15	-17	-19	-21	-23	-25	-27	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51			
4	3	1	-2	-4	-7	-9	-11	-14	-16	-19	-21	-23	-26	-28	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	
6	0	-2	-5	-8	-10	-13	-16	-18	-21	-23	-26	-28	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71
8	-2	-5	-7	-10	-13	-16	-19	-21	-24	-27	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73
10	-3	-6	-9	-12	-15	-18	-21	-24	-27	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75
12	-5	-8	-11	-14	-17	-20	-23	-26	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77
14	-5	-9	-12	-15	-18	-21	-24	-27	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77
16	-6	-9	-12	-15	-19	-22	-25	-28	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77	-79
18	-7	-10	-13	-16	-19	-22	-25	-28	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77	-79
20	-7	-10	-13	-16	-20	-23	-26	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77	-79
22	-7	-10	-14	-17	-20	-23	-26	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77	-79
24	-7	-10	-14	-17	-20	-23	-26	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77	-79
26	-7	-10	-14	-17	-20	-23	-26	-29	-31	-33	-35	-37	-39	-41	-43	-45	-47	-49	-51	-53	-55	-57	-59	-61	-63	-65	-67	-69	-71	-73	-75	-77	-79

Sensació confortable o poc desagradable amb roba apropiada d'hivern

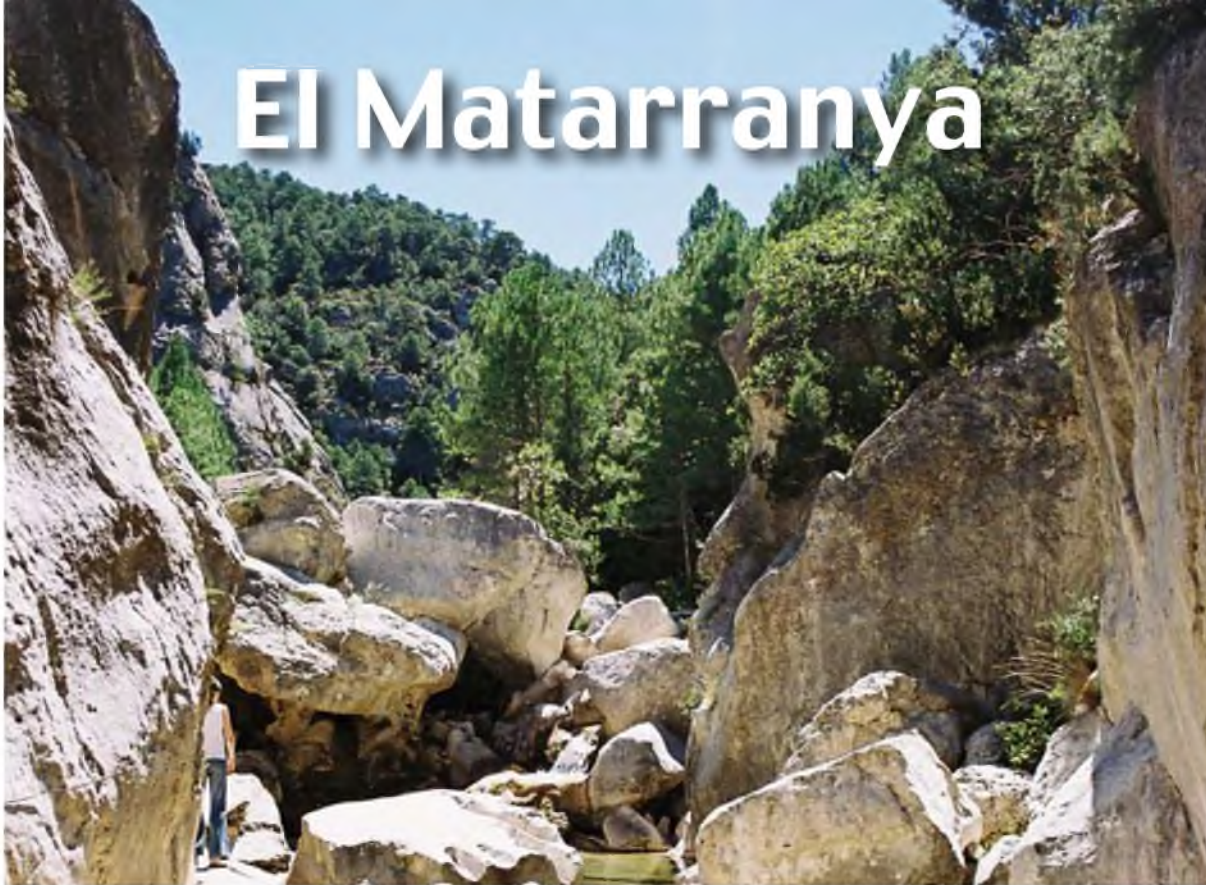
Sensació desagradable

Possible congelació

Congelació probable en pocs minuts. El perill en les activitats a l'aire lliure és considerable.

Alt Risc: La carn exposada a l'aire lliure es congelarà en 1/2 o 1 minut.

El Matarranya

El Parrissal.

FOTO: DOLORS GIBERT

PEP COLLELDEMONT

Per sort, avui dia les distàncies es fan petites gràcies a la millora de les carreteres. Fa uns anys, anar a Gandesa, capital de la Terra Alta, era tota una aventura. El viatge que anem a fer aquesta vegada és fantàstic. Si volem anar i tornar en un sol dia cal que ens aixequem molt aviat i aprofitem quan el dia és llarg. L'ideal és quedar-nos a dormir allí i disposar almenys de dos dies. És clar que per visitar bé tota la comarca cal, almenys, una setmana.

El Matarranya, que pertany a la província de Terol, no és pas una comarca molt definida. De fet, els seus municipis estan fragmentats administrativament en diverses comarques. Amb tot, direm d'entrada que ens trobem en un país totalment català, la Franja. És dels llocs del nostre país on més he sentit a parlar en català. Els guardes forestals, la mestressa de l'hostal, el botiguer de diaris, la guia del castell de Vallderoures, la mainada que juga pels carrers, tots, absolutament tots, parlen català. No recordo que una sola vegada hagués de parlar en castellà perquè no m'entenguessin. Fins al segle XIII, el català, no comença a desenvolupar-se en l'escriptura. L'actual Constitució espanyola reconeix per igual el caràcter oficial del castellà i el català a la comarca.

En 1989 es va fundar l'Associació Cultural del Matarranya (ACM), adscrita a l'Institut d'Estudis Turolenses, que vetlla per la protecció de la llengua catalana a través de l'ensenyament, publicacions, exposicions, etc. L'àmbit d'actuació de l'ACM comprèn tots els municipis catalanoparlants de la província de Terol i les viles de Maella, Favara i Nonasp, de la província de Saragossa.

Lògicament, en aquesta sortida d'avui no recorrerem tota la comarca, ja que la formen 25 municipis, tots ells prou importants i amb molta cosa per visitar. Potser un altre dia en tornarem a parlar. De moment, situem-nos. Tots hem sentit que l'home del temps de TV3 parla, a vegades, de neu als ports de Beseit. Doncs bé, són els que separen el Matarranya del Baix Ebre. Per arribar-hi amb el menor temps possible, cal

El Castell-Palau de Vallderoures.

FOTO: DOLORS GIBERT

que agafem l'autopista de Tarragona fins a la sortida de l'Hospitalet de l'Infant. Des d'allí anem cap a Móra la Nova i Móra d'Ebre, per enfilars després la carretera que ens porta a Gandesa. Des de la capital de la Terra Alta anem fins a Calaceit i a Vallderoures, capital del Matarranya. Tot plegat i sense córrer, unes tres hores des de Girona.

Vallderoures

La capital de la comarca del Matarranya és Vallderoures (Valderrobles, en espanyol), un poble d'uns dos mil habitants, amb un barri antic molt interessant i una part nova en creixement. Nosaltres ens vàrem instal·lar a l'hostal Querol, on vàrem ser atesos meravellosament per la Maite i la resta del personal. Des d'allí vam visitar el poble i el que vam poder de la comarca, on hi ha indrets fantàstics.

D'entrada, voldria destacar dues coses del Matarranya: la pau i tranquil·litat que s'hi respira gràcies, en part, al bon acolliment de la seva gent, i la qualitat de vida per als visitants. La població ha disminuït molt en els darrers cent anys, com ha passat a tants altres indrets allunyats de les grans vies de comunicació. Però la gent que s'hi ha quedat és realment meravellosa. Només cal dir bon dia a algú que trobes al carrer o al botiguer i de seguida s'enceta una agradable conversa, en la qual es pot parlar de tot amb tota naturalitat. I, com he dit, en català, que el parlen sense complexos, tot i que un parell de vailets ens deien que parlaven "xamporreia", ja que l'han après només per tradició oral. En ser pobles petits, l'estrès encara no hi ha arribat i la gent no té pressa. No és estrany que cada vegada s'hi trobi més gent de casa nostra que hi vagi a passar les vacances o algun cap de setmana. A l'hostal, la majoria érem de Girona i Barcelona i fins i tot vàrem trobar una colla de la

Selva, que havien llogat una casa rural.

Pel que fa a la qualitat de vida, hem de dir que en el menjar la relació qualitat-preu és extraordinàriament positiva. Es menja bé i barat, així de clar. Res d'esmorzars de melmelades i punyetetes, no, torrades, embotits, formatges...

La carn de xai és boníssima, i també els formatges i els vins de la terra. Quan entres en una botiga de productes del país ja estàs perdut, t'ho emportaries tot.

Bé, fem una visita al poble, situat en la seva part antiga a uns 500 metres d'altitud, amb el riu Matarranya que separa la part vella de la nova. Hi ha un pont medieval de dos pendents, amb quatre arcades ogivals, que dona al portal de Sant Roc, on hi veiem, encara que força malmesos, dos lleons de pedra procedents del castell.

Passem el pont i entrem a la plaça i al carrer Major. Després ja és qüestió de posar-nos en forma perquè per arribar al castell i a l'església parroquial de Santa Maria la Major cal enfilars uns carrers força costeruts. Però val la pena, pel camí veurem importants casalicis gòtics i renaixentistes.

Dalt de tot del turó veiem, majestuós, el castell de Vallderoures, d'origen musulmà, refet a partir del 1167 per ordre d'Alfons I. El castell fou donat a l'arquebisbe de Saragossa García Fernández de Heredia, que inicià unes importants obres que foren continuades pel bisbe barceloní Francesc Climent i acabades per l'arquebisbe Dalmau de Mur i de Cervelló. La veritat és que ens hem de traslladar al segle XII i més enllà per entendre el poder dels bisbes de l'època quan veiem aquella immensa mola de pedra, avui dia molt ben restaurada.

Des del castell, el bisbe podria comunicar-se amb l'església de Santa Maria la Major, d'estil gòtic de mitjan del segle XV, adossada a la murada de llevant del castell. Cal destacar el portal lateral, amb brancals i arquivoltes i dues parelles d'estàtues a cada banda.

Damunt hi ha una gran rosassa.

De tots els pobles que formen la comarca, avui deixeu-me destacar la Freixneda, un poble molt simpàtic amb una edifici renaixentista meravellós que és l'actual casa de la vila i una església parroquial, també dita de Santa Maria la Major, de tres naus i d'estil renaixentista. Als afores del poble hi ha l'antic convent de la Mare de Déu de Gràcia de la Cova, el qual no vaig poder visitar per un fet que us explico. Resulta que aquest convent queda lluny del poble i s'hi va per un camí de carros molt estret.

Un dels molts carrers empedrats de Vallderoures.

FOTO: DOLORS GIBERT

Començava a ploure i vam decidir arribar-nos-hi. De cop vam començar a trobar cotxes que venien en direcció contrària. Ens vam posar en un costat per deixar-los passar. Però els cotxes no s'acabaven mai, fins al punt que vam decidir fer marxa enrere i tornar al poble. Allí vam parlar amb la gent que arribava del convent.

Hi havien anat per fer pregàries per a la pluja ja que tot estava molt sec. I l'efecte fou tan gran que no van tenir ni temps d'acabar de dinar que ja baixava aigua del cel. Tothom va plegar veles i van tornar cap a casa. I nosaltres ens vam quedar amb les ganes d'arribar-nos al convent. Hi anirem un altre dia. De fet, ens van mancar moltes coses per veure.

El que sí vam visitar va ser el Parrissal, un congost ple d'agulles calcàries, situat a la part alta del riu

La cabra, uns dels animals emblemàtics del Matarranya.

FOTO: DOLORS GIBERT

Matarranya. Per arribar al Parrissal cal sortir del poble de Beseit a través d'una carretera estreta en força mal estat, ja que l'aiguat del mes d'octubre de l'any passat s'ho va emportar tot. Hi havia unes palanques que permetien arribar força amunt. Ara no és possible, però tot i així es pot visitar una part molt interessant. Les màquines hi estaven treballant, el que vol dir que d'aquí a poc temps el camí tornarà a estar bé.

Roques de Masmut.

FOTO: DOLORS GIBERT

L'arròs

JOAN GRIMAL

Aquest cereal, l'arròs, d'origen asiàtic, és el nostre pa a la meitat del planeta. Varen ser els àrabs els primers a introduir aquesta gramínia a Europa i els sarraïns els primers a conrear-la a la península.

Es creu que hi ha més de 100.000 varietats en tot el món que es poden classificar en diverses classes:

Arròs llarg: més llarg que ample, apte per suportar llargues coccions, sempre mostrant-se uniforme però poc propici a amarar-se de gust. És l'arròs que s'utilitza a la cuina xinesa i hindú i molt comercialitzat als Estats Units. Apte per a amanides i plats en què la salsa vagi a part.

Arròs de gra mitjà o rodó: és dos cops més llarg que ample. Necessita més aigua per a la seva cocció, els seus grans es mostren tous i enganxosos un cop cuits, permeables, cremosos i amb una gran capacitat d'absorció del gust. Són els arrossos de País i del Delta de l'Ebre (Bahia, Tebre, Sénia i Bomba), de Calasparra a Múrcia (Balilla o Sollana) o els italians (Carneroli i Arborio). Són arrossos per elaborar paelles, arrossos caldosos, risotto...

Arròs de gra curt: és poc més llarg que ample, amb característiques similars al mitjà, però amb la diferència que un cop fred pot quedar-se enganxat en petites masses. És l'arròs del sushi, que s'utilitza al Japó, Corea i a la Xina.

Altres arrossos poden ser:

El **Basmati**, amb un aroma a gessamí procedent del Pakistan i l'Índia.

Els **arrossos pigmentats o de colors** que han estat poc refinats en la seva pellofa.

Els **integrals** i el **silvestre**, aquest últim molt curiós, ja que si es fregeix s'infla com una crispeta.

ARRÒS AMB LLET (6 pers.)

INGREDIENTS:

- 1 litre aigua
- 100 gr. arròs de gra rodó
- 750 ml llet
- 100 gr. sucre
- 1 branca canyella
- Pell d'una llimona
- 250 ml crema de llet

Feu bullir l'arròs uns 10 minuts amb l'aigua. El coleu i acabeu la cocció amb la resta d'ingredients uns 20 minuts més. Un cop fred, ha de quedar un arròs molt cremós.

El podeu decorar amb un polsim de canyella en pols o cremar-lo com si d'una crema catalana es tractés.

RISSOTTO DE SIURENYS I CARXOFES (6 pers.)

INGREDIENTS:

- 400 gr. arròs de gra rodó: Bomba, Carneroli o Arborio
- 5 carxofes tendres
- 2 cebes tendres
- 200 gr. siurenys
- 1 got vi blanc
- 1 nou mantega
- Brou de pollastre
- Formatge parmesà

Piquem les cebes ben fines i les ofeguem amb la mantega, hi afegim els siurenys (nets i tallats a daus), els cors de les carxofes tallades a quarts (nets i sense el plomissol), ho coquem molt lleugerament i li deixem reduir el vi. Afegim l'arròs i el deixem enrossir.

A poc a poc, ho anem mullant amb el caldo bullent fins que se'l vagi bevent i així fins que sigui ben cuit, aproximadament 16-18 minuts.

L'arròs ha de ser cremós per fora, però s'ha de notar el gra per dins.

Acabem de lligar l'arròs amb el formatge parmesà i ja el tenim a punt per servir.

Activitats

de gener a març de 2009

GENER

20 i 27 de gener

10:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

TALLER: COM S'EXPLICA UN CONTE?

A CÀRREC DE GEMMA CIURÓ

BIBLIOTECA MUNICIPAL

27 de gener

A partir de les 11:00 hores

CENTRE DEL POBLE – PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

12:15 hores.

FESTA DELS TRES TOMBS

BENEDICCIÓ SANT ANTONI ABAT

COMISSIÓ SANT ANTONI ABAT

CLUB DE GENETS VIDRERES

30 de gener

17:30 hores

CASAL DE JUBILATS

BALL

BERENAR

CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

FEBRER

1, 8, 15 i 22 de febrer

06:30 hores

DAVANT OFICINA AGENTS MUNICIPALS

EXCURSIONS PER DIFERENTS

ENTORNS NATURALS DE

LES COMARQUES GIRONINES

GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES

(+ info 647 580 668 – Pere)

1 de febrer

17:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ

AUDICIÓ I SARDANES AMB LA COBLA BISBAL

JOVE I EL GRUP PERE VILÀ

BELLA DANSA

6, 13, 20 i 27 de febrer

20:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET

AUDICIÓ ALUMNES DE L'ESCOLA DE MÚSICA

EMMV

8, 15 i 22 de febrer

17:30 hores

CASAL DE JUBILATS

BALL DE TARDA

CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

8 de febrer

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ

TEATRE AMB RENOVADO CAFÉ TORTONI

GRUP TEATRAL VIDRERENC I GRUP 7 PAX

12 de febrer

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

EL REI CARNESTOITES, A CÀRREC DE PAÍS DE XAUXA

BIBLIOTECA MUNICIPAL

13, 20, 27 de febrer

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

TALLER DE PUNTS DE LLIBRE AMB DECLARACIONS

D'AMOR

BIBLIOTECA MUNICIPAL

15 de febrer

18:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CIA. JORDI BERTRAN:
"Antologia"
RIALLES VIDRERES

Del 16 al 20 de febrer

16:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
CURS BÀSIC D'INFORMÀTICA
FORMACIÓ D'USUARIS
BIBLIOTECA MUNICIPAL

20 de febrer

21:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
CINEFÒRUM:
SUNRISE DE F.W. MURNAU
GRUP VITRARIS

Del 21 al 24 de febrer

Tot el dia

DIVERSOS EMPLAÇAMENTS:
FESTA DE CARNAVAL
I RANXO DE VIDRERES (programació a part)
COMISSIÓ DE FESTES

24 de febrer

Matí

PLAÇA LLUÍS COMPANYS
RANXO DE VIDRERES
COMISSIÓ DEL RANXO

Del 25 al 31 de febrer

Tot el dia

SALA POLIVALENT BIBLIOTECA
JOAN RIGAU I SALA
EXPOSICIÓ D'ARTS PLÀSTIQUES
DELS ALUMNES DEL CENTRE CÍVIC
BIBLIOTECA MUNICIPAL

27 de febrer

17:30 hores

CASAL DE JUBILATS
BALL - BERENAR
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

27 de febrer

21:30 hores

SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT
CONFERÈNCIA DE L'ATENEU
GRUP VITRARIS

MARÇ

1, 8, 15, 22 i 29 de març

06:30 hores

DAVANT OFICINA AGENTS MUNICIPALS
EXCURSIONS PER DIFERENTS ENTORNS
NATURALS DE LES COMARQUES GIRONINES
GRUP EXCURSIONISTA VIDRERES
(+ info 647 580 668 - Pere)

1 de març

17:00 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ
AUDICIÓ I SARDANES AMB LA COBLA CIUTAT
DE TERRASSA I BALL AMB ÀNGEL I POL
BELLA DANSA

5 de març

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
CONTAMOXAINES PER A INFANTS, A CÀRREC
DE DOLORS ARQUÉ BIBLIOTECA MUNICIPAL

6 de març

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA
ACABAMENT DEL TALLER DE PUNTS DE LLIBRE
AMB DECLARACIONS D'AMOR
BIBLIOTECA MUNICIPAL

6, 13, 20 i 27 de març

20:00 hores

CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET
AUDICIÓ ALUMNES DE L'ESCOLA DE MÚSICA
EMMV

8, 15, 22 i 29 de març

17:30 hores

CASAL DE JUBILATS - BALL DE TARDA
CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

8 de març

17:30 hores

PAVELLÓ MUNICIPAL

FESTIVAL DE PATINATGE

CLUB NOU PATÍ VIDRERENC

20 de març

21:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ

CINEFÒRUM: LA CUADRILLA DE KEN LOACH

GRUP VITRARIS

15 de març

A partir de les 09:00 hores

PISTA D'AEROMODELISME

CAMPIONAT PUNTUABLE DE CATALUNYA

(F2A, F2B, F2C, F2F)

CLUB AEROMODELISME VIDRERES

25 de març

Tot el dia

SORTIDA A ARGELÉS I AL MUSEU DE L'EXILI. VISITA

GUIADA A L'ANTIGA MATERNITAT D'ELNA

GRUP VITRARIS

15 de març

17:30 hores

TEATRE CASINO LA UNIÓ

CIA. VEUS-VEUS:

"La Bella i la Bèstia"

RIALLES VIDRERES

25 de març

21:30 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

CLUB DE LA LECTURA. BIBLIOTECA MUNICIPAL

19 de març

18:00 hores

BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA

CONTES D'ARREU DEL MÓN,

A CÀRREC D'INDIANA JOAN'S

BIBLIOTECA MUNICIPAL

27 de març

17:30 hores

CASAL DE JUBILATS. BALL – BERENAR

CASAL DEL JUBILAT I PENSIONISTA

27 de març

21:30 hores

SALA D'ACTES DE L'AJUNTAMENT

CONFERÈNCIA DE L'ATENEU. GRUP VITRARIS

JOSEP FRIGOLA "El jaciment de Can Castells"

EL REC CLAR VA PEL MÓN

SI VIATGEU, US PODEU ENDUR
UN EXEMPLAR DE EL REC CLAR
I FER-VOS FOTOS ALLÀ ON SIGUEU.
EN AQUESTA SECCIÓ PUBLIQUEM
LES IMATGES DE LA NOSTRA REVISTA
ANANT PEL MÓN.

ENVIEU LES FOTOS A:
elrecclar@hotmail.com

FOTO: La gent de
Rialles amb l'ós
de Madrid

FOTO: Francisco Martinez des de Houston
porta la revista a l'espai o gairebe (Estats Units)

FOTO: Josep M Sarda al llac Viverone
al Piemont (Italia)

EL REC CLAR VA PEL MÓN

FOTO: Isabel Olivares
davant La Moneda
el palau del govern de Xile

FOTO: Miguel Angel Echeverria Margelisch
de 7 mesos i mig gaudint duns dies a
Riederalp (Suïssa) a casa dels avis

FOTO: Anna Viader amb el Rec Clar
al museu del Louvre de París (França)

FOTO: La familia Nollet amb la revista
davant de Notre Dame (París)